

LÒNG THƯƠNG XÓT

Địa chỉ : 289 Hai Bà Trưng, P.8, Q.3, TP. HCM

Email : longthuongxotgp@yahoo.com

Website : longthuongxotchua.com

ĐT : 38.290.093

06/2011

**“Linh hồn nào tiến vào Thánh Tâm Thương
Xót của Ta, Ta sẽ đổ đầy bình an cho họ”
(Lời Chúa Giêsu)**

(Lưu hành nội bộ)

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

**Gia Đình Lòng Chúa Thương Xót Giáo Phận
Kính Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng:**

**Đức Hồng Y JB. Phạm Minh Mẫn
Cha Tổng Đại Diện JB. Huỳnh Công Minh
Cha Tổng Linh Hướng JB. Võ Văn Ánh**

Nguyện xin Chúa và Mẹ Maria qua lời cầu bầu của Thánh Gioan Baotixita, ban cho Đức Hồng Y, Cha Tổng Đại Diện, Cha Tổng Linh hướng được dồi dào sức khỏe và tràn đầy Hồng Ân để các Ngài hoàn thành tốt đẹp nhiệm vụ Mục tử của mình.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội mừng kính trọng thể hai thánh Phêrô và Phaolô tông đồ.

Gia Đình Lòng Chúa Thương Xót Giáo Phận xin kính chúc mừng Bổn mạng của Đức Cha Phụ Tá Phêrô Nguyễn Văn Khảm. Kính Chúc Đức Cha luôn an vui, mạnh khỏe. Nguyên xin Chúa đổ tràn đầy Hồng Ân và soi sáng cho Đức Cha trên con đường Mục tử.

LÁ THƯ MỤC TỬ

Hãy sống lòng tôn sùng Thánh Tâm Chúa Giêsu

Lm. JB. Võ Văn Ánh

Chúng ta hãy sống lòng tôn sùng Thánh Tâm Chúa Giêsu, vì đây là lòng tôn sùng chính đáng nhất trong các lòng tôn sùng của Hội Thánh.

1. Tình yêu dẫn đến hiến thân

Tình yêu Chúa không chỉ ban ơn cho chúng ta, mà còn khiến Chúa ban chính mình Ngài cho chúng ta để chúng ta không bao giờ phải xa cách Đấng chúng ta yêu mến hết lòng.

Tình yêu Chúa được thể hiện trong Bí Tích Rửa Tội. Trong Bí tích này, Thiên Chúa đã thánh hiến chúng ta và làm cho chúng ta trở thành con cái chí ái của Người. Chúng ta cũng được xúc dầu thánh tức là được thánh hiến và trở thành những Kitô khác – Đức Giêsu là Kitô duy nhất. Ngài là lò lửa bùng cháy yêu thương nơi Trái Tim Ngài.

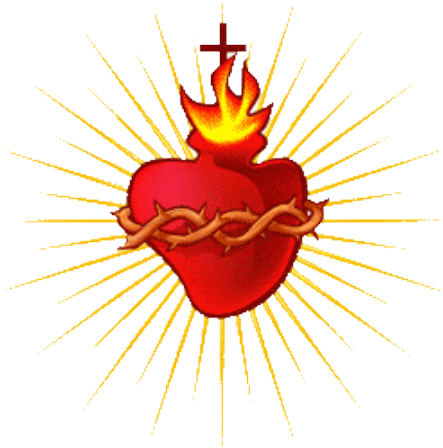

Kitô hữu là người thuộc về Chúa Kitô. Khi đã thuộc về Chúa Kitô, chúng ta sẽ có một cách sống mới là yêu mến Chúa Giêsu như lẽ sống của mình.

2. Sống lòng tôn sùng Thánh Tâm thúc đẩy chúng ta **dâng đời sống mình cho Thánh Tâm Chúa**. Ai đã tôn sùng Thánh Tâm Chúa, thì hằng ngày **phải dâng các kinh nguyện, các lao nhọc, các khổ đau** và **các niềm vui** của đời mình

cho Chúa, đồng thời phải kết hợp những hiến dâng nhỏ bé của mình với hiến tế của Chúa Giêsu trong Thánh lễ mà dâng lên cho Thiên Chúa. Để làm việc này cách tốt đẹp, chúng ta phải theo sự chỉ dẫn của Thánh Phaolô như sau:

“Vì Thiên Chúa thương xót chúng ta, tôi khuyên anh em hãy hiến dâng thân mình làm của lễ sống động, thánh thiện và đẹp lòng Chúa. Đó là cách thức xứng hợp để anh em thờ phượng Người” (Rom 12, 1).

3. Sống lòng tôn sùng Thánh Tâm Chúa còn là **đáp trả tình yêu của Trái Tim Chúa.** Chính Chúa Giêsu đã khiển trách những vô ơn và bất kính của những người mà Chúa đã yêu thương quá bội. Ngài hằng van xin chúng ta đáp trả tình yêu của Ngài. Mặc dầu chúng ta không có thể đền đáp tình yêu của Chúa cho xứng đáng, nhưng một cử

chỉ đền đáp của chúng ta đã làm cho Chúa thỏa mãn vô cùng.

Sau đây là **những hình thức đền đáp Trái Tim Chúa** do tu viện Paray-le-Monial đề ra:

- a. Mừng trọng thể lễ Kính Thánh Tâm Chúa Giêsu.
- b. Rước lễ các ngày thứ sáu đầu tháng.
- c. Làm giờ thánh. Trong giờ thánh, hãy suy niệm cơn hấp hối của Chúa Giêsu và cầu cho các tội nhân hối cải.

4. Những tâm tình của Chúa Giêsu đối với chúng ta.

Tin Mừng sẽ cho chúng ta thấy những nội dung tâm tình của Chúa Giêsu. Đó là những cử chỉ, những cái nhìn, những hành động và những lời nói của Chúa Giêsu đầy tình yêu thương và lòng thương xót đối với nhân loại:

– “*Người hãy yêu mến Đức Chúa là Thiên Chúa, hết lòng, hết linh hồn và hết trí khôn người*” (Mt 22, 37).

– “*Không có tình thương nào cao cả hơn tình thương của người đã hy sinh chính mạng sống mình vì bạn hữu của mình*” (Ga 15, 14).

– “*Anh em hãy yêu mến nhau như Thầy đã yêu mến anh em*” (Ga 15, 12).

– “*Tôi không lên án chị đâu, thôi chị cứ về đi và từ nay đừng phạm tội nữa*” (Ga 8, 11).

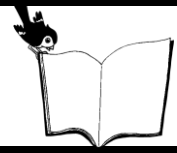
Không thể yêu mến Chúa Giêsu được, nếu trong trái tim của chúng ta không có những tâm tình của Chúa Giêsu.

Vì vậy, chúng ta phải ở trong Trái Tim của Chúa Giêsu. Hãy lấy Trái Tim Chúa làm nơi cư ngụ thường xuyên của chúng ta. Chúng ta hãy yêu thích những gì Chúa đã yêu thích.

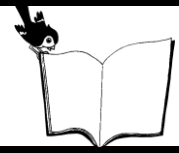
5. Kết luận:

Tôn kính Thánh Tâm Chúa Giêsu là tôn kính Trái Tim bằng thịt của Chúa Giêsu, trong đó có ***tình yêu của con người***, làm cho Chúa chạnh thương những cảnh khổ đau của người như đói khát, bệnh tật..., và trong đó cũng có ***tình yêu của Thiên Chúa*** giàu lòng thương xót, ở đâu có những bất hạnh về phần hồn như tội lỗi và những bất hạnh về phần xác như nghèo đói bệnh tật thì có tình thương của Thiên Chúa để tha thứ chữa lành và ban sự sống mới. – Xin Chúa ban cho chúng con ***một trái tim mới*** và cắt đi khỏi lòng chúng con trái tim chai đá, để chúng con biết yêu mến Thiên Chúa và anh chị em mình như Chúa đã yêu chúng con.

Lạy Thánh Tâm Chúa Giêsu, xin uốn lòng chúng con nên giống Trái Tim Chúa.

SÔNG LỜI CHÚA

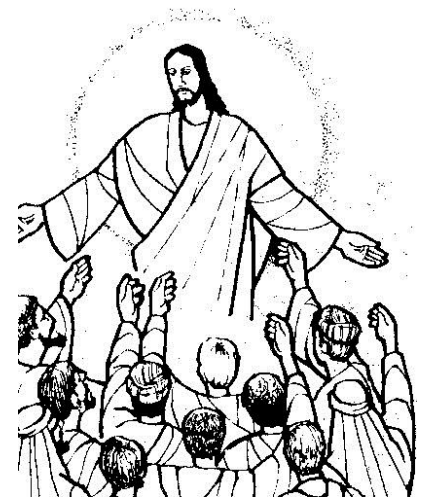
Lm Pet Đình Quang Mạnh Hùng, OP

NGÀY 05/06/2011

LỄ CHÚA THĂNG THIÊN

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo thánh Matthêu: (28, 16-20)

Khi ấy, mười một môn đệ đi về Galilêa, đến núi Chúa Giêsu đã chỉ trước. Khi thấy Người, các ông thờ lạy Người, nhưng có ít kẻ còn hoài nghi. Chúa Giêsu tiến lại nói với các ông rằng: "Mọi quyền năng trên trời dưới đất đã được ban cho Thầy. Vậy các con hãy đi giảng dạy muôn dân, làm phép rửa cho họ nhân danh Cha, và Con và Thánh Thần, giảng dạy họ tuân giữ mọi điều Thầy đã truyền cho các con. Và đây Thầy ở cùng các con mọi ngày cho đến tận thế".

Chia sẻ Lời Chúa:

THẦY ĐƯỢC TRAO TOÀN QUYỀN TRÊN TRỜI DƯỚI ĐẤT

Cv 1, 1-11

Và đang lúc các ông còn dăm dăm nhìn lên trời phía Người đi, thì bỗng có hai người đàn ông mặc áo trắng đứng bên cạnh và nói: "Hỡi những người Ga-li-lê, sao còn đứng nhìn lên trời? Đức Giêsu, Đấng vừa lìa bỏ các ông và được rước lên trời, cũng sẽ ngự đến y như các ông đã thấy Người lên trời." Đức Giêsu được tôn vinh về trời, cũng là để hẹn ngày Người lại đến trong vinh quang, khi thế gian này được hoàn tất theo kế hoạch của Thiên Chúa. Chính vì thế, Đức Giêsu về trời, không có nghĩa là

Người bỏ trần gian, nhưng Người vẫn tiếp tục công việc của Chúa nơi các tông đồ, để thế gian được hoàn tất trong ân sủng, vì Đức Giêsu về trời, chính là lúc Người có toàn quyền trên trời dưới đất.

Ep 1, 17-23

Thiên Chúa đã đặt tất cả dưới chân Đức Kitô và đặt Người làm đầu toàn thể Hội Thánh; mà Hội Thánh là thân thể Đức Kitô, là sự viên mãn của Người, Đấng làm cho tất cả được viên mãn. Đức Giêsu thiết lập Hội Thánh, khởi đầu là nhóm Mười hai Tông đồ. Như vậy Đức Giêsu là đầu của Hội thánh. Hôm nay Chúa Giêsu về trời, Người đã hoàn tất trong vinh quang Nước Trời, cũng là dấu chỉ cho chúng ta thấy: Hội thánh trần gian cũng là Hội thánh thuộc về Nước Trời, vì có Đức Giêsu là đầu đã về trời. Hội thánh trần gian cũng là Hội thánh thánh thiện của Thiên Chúa có đầu là Đức Giêsu. Vì thế, tin tưởng Hội Thánh là tin tưởng vào Đức Giêsu, vào sự thánh thiện của Thiên Chúa sẽ được hoàn tất.

Mt 28, 16-20

Mười một môn đệ đi tới miền Ga-li-lê, đến ngọn núi Đức Giê-su đã truyền cho các ông đến. Để chiêm ngắm Đức Giêsu về trời vinh hiển, người môn đệ phải biết lắng nghe và thi hành Lời Chúa truyền.

Khi thấy Người, các ông bái lạy, nhưng có mấy ông lại hoài nghi. Hội thánh còn ở trần gian, nên đức tin còn phải được thanh luyện. Có mấy người hoài nghi, điều này diễn tả một thực tế, không tô vẽ, không ca ngợi nhau. Và công trình cứu độ của Thiên Chúa còn phải được tiếp tục, nhưng chắc chắn sẽ triển nở mạnh mẽ hơn sau cái chết của Đức Giêsu với hoạt động của Chúa Thánh Thần để đi đến chỗ viên mãn.

Đức Giêsu đến gần, nói với các ông: "Thầy đã được trao toàn quyền trên trời dưới đất. Vậy anh em hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ, làm phép rửa cho họ nhân danh Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần, dạy bảo họ tuân giữ mọi điều Thầy đã truyền cho anh em. Đức Giêsu được trao toàn quyền trên trời dưới đất. Và để cảm nhận được quyền năng của

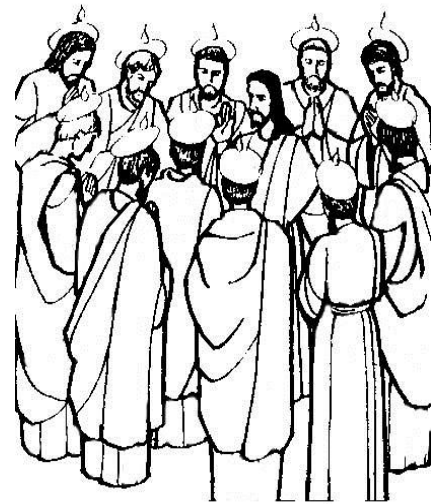

Đấng Phục Sinh, chúng ta phải hăng say đi rao giảng. Cứ hăng say rao giảng và làm nhiều việc thiện, vâng theo Lời Chúa, chúng ta sẽ hiểu được thế nào là sức mạnh vô song của Đấng Phục Sinh.

NGÀY 12/06/2011
LỄ CHÚA THÁNH THẦN HIỆN XUỐNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan: (20, 19-23)

Vào buổi chiều ngày thứ nhất trong tuần, những cửa nhà các môn đệ họp đều đóng kín, vì sợ người Do-thái, Chúa Giêsu hiện đến, đứng giữa các ông và nói rằng: "Bình an cho các con!" Khi nói điều đó, Người cho các ông xem tay và cạnh sườn Người. Bấy giờ các môn đệ vui mừng vì xem thấy Chúa. Chúa Giêsu lại phán bảo các ông rằng: "Bình an cho các con! Như Cha đã sai Thầy, Thầy cũng sai các con". Nói thế rồi, Người thổi hơi và phán bảo các ông: "Các con hãy nhận lấy Thánh Thần, các con tha tội cho ai, thì tội người ấy được tha. Các con cầm tội ai, thì tội người ấy bị cầm lại".

Chia sẻ lời Chúa:

ANH EM HÃY NHẬN LẤY THÁNH THẦN

Cv 2, 1-11

Và ai nấy đều được tràn đầy ơn Thánh Thần, họ bắt đầu nói các thứ tiếng khác, tùy theo khả năng Thánh Thần ban cho. Ngôn ngữ là phương tiện con người trao đổi, liên đới với nhau. Thánh Thần giúp con người liên đới với nhau nên một thân thể của Thần Khí, nhờ cái chết cứu độ của Đức Giêsu.

Họ kinh ngạc vì ai nấy đều nghe các ông nói tiếng bản xứ của mình. Ngôn ngữ cũng có thể chia rẽ vì bất đồng. Nhưng vì chỉ có một Thánh Thần Tình Yêu, nên tất cả những ai nhận lãnh cùng một Thánh Thần, sẽ chỉ có một thứ tiếng mẹ đẻ, tiếng nói của yêu thương mà thôi, mặc dù đó là Do-thái hay Hy-lạp, nô lệ hay tự do...

1Cr 12, 3b-7. 12-13

Có nhiều đặc sủng khác nhau, nhưng chỉ có một Thần Khí. Thánh Thần khôn ngoan và thông hiểu, nên có nhiều cách khác nhau cho từng con người, để mỗi người đều có thể nhờ Thánh Thần mà nên tốt hơn. Chính vì thế, trong Thánh Thần, chúng ta phải biết tôn trọng và đón nhận những khác biệt của nhau, vì Thánh Thần có thể hoạt động bằng nhiều cách nơi mỗi người.

Ga 20, 19-23

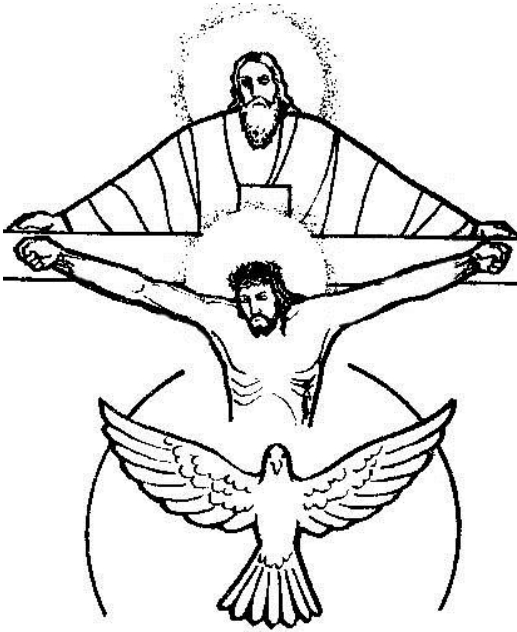
Đức Giêsu đến, đứng giữa các ông và nói: "Bình an cho anh em!". Đức Giêsu bảo đảm bình an cho môn đệ, đang khi các ông còn đối mặt với những lo âu sợ hãi... Đức Giêsu Phục Sinh bảo đảm bình an, vì có Thánh Thần là Đấng Bảo Trợ cho các môn đệ, giúp môn đệ có đủ sức mạnh vượt thắng mọi khó khăn với một đức tin vững mạnh.

Người cho các ông xem tay và cạnh sườn. Đức Giêsu cho môn đệ xem tay và cạnh sườn, là bằng chứng Người sẵn sàng tha thứ cho các môn đệ. Không chỉ tha thứ, người còn muốn các môn đệ cũng đi vào con đường tha thứ của Người. Con đường tha thứ của Thầy Giêsu cũng chính là con đường lãnh nhận Thánh Thần, để biến đổi con người xác phàm nên con người của Thần Khí.

Người thổi hơi vào các ông và bảo: "Anh em hãy nhận lấy Thánh Thần. Anh em tha tội cho ai, thì người ấy được tha; anh em cầm giữ ai, thì người ấy bị cầm giữ". Người môn đệ lãnh nhận Thánh Thần, sẽ có sức mạnh chiến thắng tội lỗi, để có thể tha tội và cầm buộc. Đây là ơn phước vô cùng lớn lao (ơn phước của chính Chúa) cho những ai tin vào Đức Giêsu, và sẵn sàng đi theo con đường của Người.

NGÀY 19/06/2011
LỄ CHÚA BA NGÔI

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan: (3, 16-18)

Khi ấy, Chúa Giêsu nói với Nicôđêmô rằng: "Thiên Chúa đã yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một Người để tất cả những ai tin ở Con của Người, thì không phải hư mất, nhưng được sống đời đời, vì Thiên Chúa không sai Con của Người giáng trần để luận phạt thế gian, nhưng để thế gian nhờ Con của Người mà được cứu độ. Ai tin Người Con ấy, thì không bị luận phạt. Ai không tin thì đã bị luận phạt rồi, vì không tin vào danh Con Một Thiên Chúa".

Chia sẻ Lời Chúa:

THIÊN CHÚA NHÂN HẬU VÀ TỪ BI

Xh 34, 4b-6. 8-9

"ĐỨC CHÚA! ĐỨC CHÚA! Thiên Chúa nhân hậu và từ bi, hay nén giận, giàu nhân nghĩa và thành tín. Chỉ có một Thiên Chúa, nhưng Thiên Chúa tỏ lòng nhân hậu nơi Đức Giêsu, và lòng từ bi của Người thể hiện nơi sức mạnh Thánh Thần biến đổi con người tội lỗi trở nên thánh thiện như con cái Thiên Chúa.

2Cr 13, 11-13

Cầu chúc toàn thể anh em được đầy tràn ân sủng của Chúa Giêsu Kitô, đầy tình thương của Thiên Chúa, và ơn hiệp thông của Thánh Thần. Amen. Lời cầu chúc của thánh Phao-lô tông đồ cho người tín hữu, là lời cầu xin Chúa Ba Ngôi ngự trong

lòng mỗi người. Chúng ta đón nhận được tình thương của Thiên Chúa, bằng chứng qua biết bao ân sủng đã được lãnh nhận, và ân sủng lớn lao nhất chính là Chúa Giêsu; và nhờ Chúa Thánh Thần, chúng ta được hiệp thông với nhau và hiệp thông với Thiên Chúa. Nhờ Thiên Chúa Ba Ngôi, chúng ta đón nhận được tình thương, được ân sủng để hiệp thông với nhau và với chính Thiên Chúa Ba Ngôi. Đó là phúc thật vĩnh cửu cho chúng ta.

Ga 3, 16-18

Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một, để ai tin vào Con của Người thì khỏi phải chết, nhưng được sống muôn đời. Đức Giêsu là tình yêu của Thiên Chúa Cha. Và Chúa Thánh Thần giúp chúng ta đón nhận được tình yêu lớn lao của Thiên Chúa, là làm cho Tình Yêu ấy thành sự sống đời đời cho con người.

Ai tin vào Con của Người, thì không bị lên án; nhưng kẻ không tin, thì bị lên án rồi, vì đã không tin vào danh của Con Một Thiên Chúa. Những ai tin vào Đức Giêsu, tức là dám đón nhận Người như một ân sủng lớn lao của Thiên Chúa ban tặng, nhờ thế, Chúa Thánh Thần giúp chúng ta thoát án chết đời đời nhờ ân sủng Giêsu. Người có ân sủng thì không phải chết, nghĩa là thoát bản án đời đời. Nhưng ai không đón nhận Chúa Giêsu, thì không có ân sủng nơi mình, và đó là án phạt. Án phạt là không có ân sủng thì cũng không có Thánh Thần, mà không có Thánh Thần thì phải chết, đó là bản án đời đời cho con người không tin vào Con Thiên Chúa.

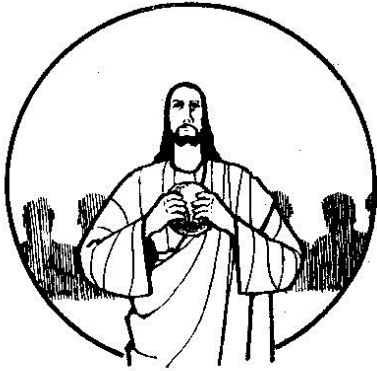
NGÀY 26/06/2011

LỄ MÌNH MÁU CHÚA KITÔ

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan: (6, 51-58)

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng dân Do-thái rằng: "Ta là bánh hằng sống từ trời xuống; ai ăn bánh này, thì sẽ sống đời đời. Và bánh Ta sẽ ban, chính là thịt Ta, để cho thế gian được

sống". Vậy người Do-thái tranh luận với nhau rằng: "Làm sao ông này có thể lấy thịt mình cho chúng ta ăn được?" Bấy giờ

Chúa Giêsu nói với họ: "Thật, Ta bảo thật các ngươi: Nếu các ngươi không ăn thịt Con Người và uống máu Ngài, các ngươi sẽ không có sự sống trong các ngươi. Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta thì có sự sống đời đời, và Ta, Ta sẽ cho kẻ ấy sống lại ngày sau hết. Vì thịt Ta thật là của ăn, và máu Ta thật là của uống. Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta, thì ở trong Ta, và Ta ở trong kẻ ấy. Cũng như Cha

là Đấng hằng sống đã sai Ta, nên Ta sống nhờ Cha, thì kẻ ăn Ta, chính người ấy cũng sẽ sống nhờ Ta. Đây là bánh bởi trời xuống, không phải như cha ông các ngươi đã ăn manna và đã chết. Ai ăn bánh này thì sẽ sống đời đời".

Chia sẻ lời Chúa:

AI ĂN BÁNH NÀY, SẼ ĐƯỢC SỐNG MUÔN ĐỜI

Dnl 8, 2-3. 14b-16a

Người đã bắt anh (em) phải cùng cực, phải đói, rồi đã cho anh (em) ăn man-na là của ăn anh (em) chưa từng biết và cha ông anh (em) cũng chưa từng biết, ngõ hầu làm cho anh (em) nhận biết rằng người ta sống không chỉ nhờ cơm bánh, nhưng còn sống nhờ mọi lời miệng ĐỨC CHÚA phán ra. Để con người thèm Man-na của Chúa, Chúa để con người gần chết đói. Đó là cách của Chúa, để dân thấy rằng, chúng ta có thể sống nhờ vào Lời Chúa phán, rằng anh em sẽ có bánh ăn. Man-na cũng chính là hình ảnh Thánh Thể sau này, khi người môn đệ đi theo Đức Giêsu cũng lâm cảnh khát cháy bỏng, để rồi, chính Thầy Giêsu qua Tấm Bánh sẽ làm cho họ thỏa lòng.

Người đã dẫn anh (em) đi trong sa mạc mênh mông khủng khiếp, đầy rắn lửa và bọ cạp, trong miền đất khô cằn không

giọt nước. Người đã khiến nước từ tảng đá hoa cương chảy ra cho anh (em) uống. Tương tự, phải khát người ta mới thèm nước. Nếu chúng ta không khao khát Chúa, Thiên Chúa xem ra là đồ thừa của cuộc đời này. Vì thế, khổ đau cũng mang một ý nghĩa thanh luyện, để con người thấy cái giới hạn của thế gian này, và thèm khát những gì thuộc thượng giới, nơi Đức Giêsu phục sinh.

1Cr 10, 16-17

Khi ta nâng chén chúc tụng mà cảm tạ Thiên Chúa, há chẳng phải là dự phần vào Máu Đức Ki-tô ư? Và khi ta cùng bẻ Bánh Thánh, đó chẳng phải là dự phần vào Thân Thể Người sao? Khi chúng ta tham dự thánh lễ và lãnh nhận Thánh Thể, chúng ta phải ý thức rằng, chúng ta đang dự phần vào cuộc khổ nạn của Đức Giêsu. Nếu không ý thức điều này, chúng ta chẳng khác gì quân lính dưới chân thập giá, chúng nhạo cười khinh khi. Xin cho chúng ta mỗi khi lãnh nhận Thánh Thể là dám đón nhận thập giá vào cuộc đời mình, không khinh chê, chối bỏ.

Ga 6, 51-58

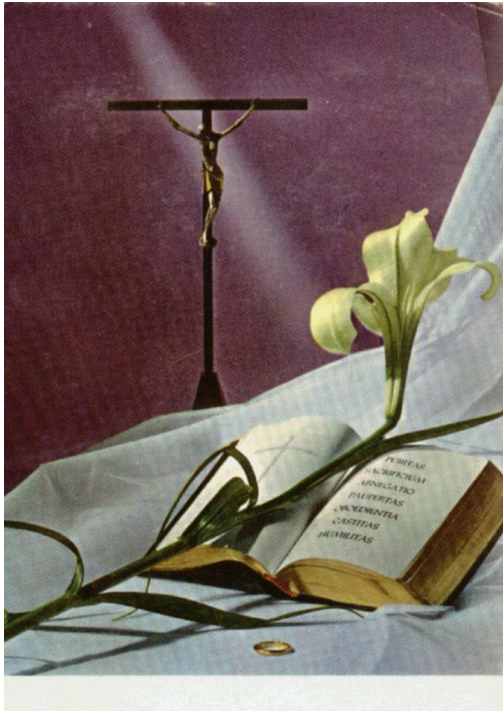
Tôi là bánh hằng sống từ trời xuống. Ai ăn bánh này, sẽ được sống muôn đời. Và bánh tôi sẽ ban tặng, chính là thịt tôi đây, để cho thế gian được sống. Đức Giêsu yêu thương con người, và sẵn sàng biến mình thành tấm bánh. Hình ảnh hạt lúa bị nghiền nát để thành bột làm nên bánh, giúp chúng ta phần nào liên tưởng đến cuộc khổ nạn của Đức Giêsu vì yêu thương và chết thay con người. Đón nhận Thánh Thể là đón nhận chính Đức Giêsu với tất cả những hệ lụy và phước lành của Thập Giá.

Ai ăn thịt và uống máu tôi, thì ở lại trong tôi, và tôi ở lại trong người ấy. Lãnh nhận Thánh Thể có nghĩa là ở lại trong Đức Giêsu khổ nạn và phục sinh. Nếu không chấp nhận ở lại với Đức Giêsu, chúng ta trở thành kẻ phản bội, cứng lòng, khinh khi trước mặt Con Thiên Chúa. Xin cho mỗi người chúng ta luôn ý thức, tin tưởng, và vâng nghe Lời Chúa dạy, để hiểu và biết yêu mến Thánh Thể cho xứng hơn.

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Lòng Chúa Thương Xót và nội tâm

Đời sống cầu nguyện của người Công giáo bắt nguồn từ Lòng Chúa Thương Xót. Có những

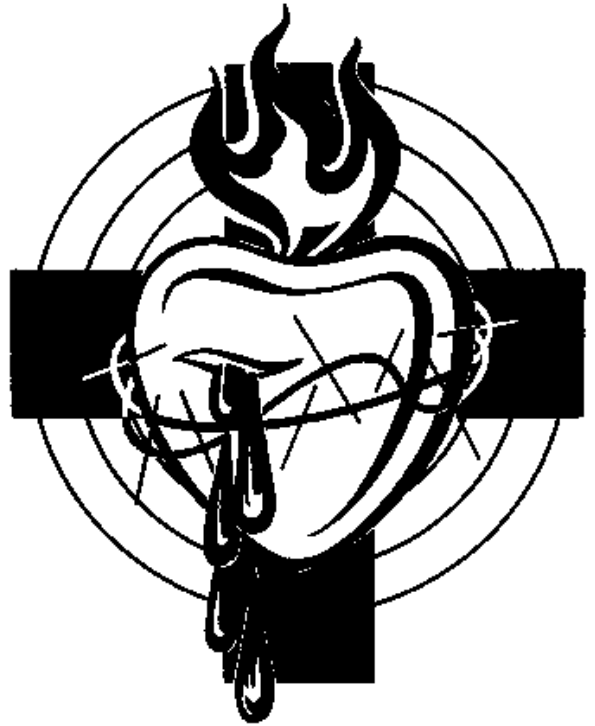
khoảng tối trong cuộc đời chúng ta, chỉ với LCTX thì chúng ta mới khả dĩ đối đầu và xử lý thực tế của chính con người chúng ta. Sống với chính mình, lý tưởng này bắt đầu được nói rõ vào khoảng thời thánh Bênêdictô, mặc dù đó là một phần đời sống tâm linh của Kitô giáo từ chính lúc khởi đầu. Nghĩa là không chỉ thú tội và làm việc đền tội, không chỉ chấp nhận sự yếu đuối và hữu hạn của mình trước mặt Thiên Chúa, mà còn có thể đi vào sâu

thẳm trong tâm hồn để khiêm nhường lắng nghe tiếng Chúa, vì Ngài đang chờ đợi chúng ta ở đó – Giáo hội gọi đó là *habitare secum*.

Lời cầu nguyện của Kitô giáo xử lý thực tế của trái tim con người. Trái tim này là dòng suối tuôn chảy có cả điều tốt và điều xấu. Nó bị rạn nứt và bị thương, trĩu nặng u buồn, nhưng vẫn khả dĩ tìm được niềm vui nơi điều tốt. Đó là thâm cung, nơi mà Thiên Chúa nói với chúng ta. Người ta không muốn xử lý với chính mình hoặc với Thiên Chúa nên không muốn vào nơi đó. Người ta vẫn xa lạ với chính mình và không biết điều gì đang lèo lái họ trong cuộc sống. Nhưng khi Thiên Chúa kêu gọi

chúng ta đến với Ngài và chúng ta bắt đầu khao khát ở với Ngài, vào nơi sâu thẳm của tâm hồn chúng ta, chấp nhận những gì ở đó và để cho Chúa là “đại lộ” để khả dĩ tìm kiếm Ngài.

Lý do chúng ta phải làm nhờ LCTX là điều mà ĐGH Bênêđictô XVI đã nói trong bài giảng tại thánh lễ phong Chân phước Đức cố GH Gioan Phaolô II: **Lòng Chúa Thương Xót nghĩa là giới hạn sự dữ**. Chân phước Gioan Phaolô II đã yêu mến LCTX. Chính LCTX đã giúp ngài xử lý sự tàn ác của Thế chiến II. Chân phước Gioan Phaolô II tin rằng LCTX là giới hạn của sự dữ vì càng tin vào Chúa Giêsu thì càng chiến thắng sự dữ. Chiêm ngưỡng diện mạo Đức Kitô và bám vào LCTX là bí quyết không chỉ xử lý với chính ngài mà còn xử lý với tha nhân, ngay cả với người đã cố ý giết ngài. Niềm tin thác vào LCTX đã làm cho Chân phước Gioan Phaolô II trở thành vị trạng sư đối với phẩm giá con người. Đó là lý do mà mọi người trên thế giới đều phải tâm phục khẩu phục và quý mến. Họ muốn biết LCTX mà cuộc đời ngài đã phản chiếu Đức Kitô.

Sự dữ, bí ẩn của tội lỗi, đã độc ác và vô nhân đạo, nhưng LCTX lại trỗi vượt hơn! LCTX là Tình yêu chịu đựng nỗi bất hạnh của sự dữ đã làm đau khổ trái tim người khác, để phẩm giá của người đó khả dĩ được phục hồi. Đức Kitô đã ôm lấy mọi nỗi bất hạnh của chúng ta khi Ngài bị treo trên Thập giá, và chúng ta gọi đó là LCTX.

Cách áp dụng vào trái tim chúng ta là điều tốt và điều xấu chúng ta thấy ở đó không là các quy luật đối ngẫu đồng đẳng (co-equal dualistic principles). Điều tốt đã chiến thắng điều xấu

qua cái chết và phục sinh của Đức Giêsu Kitô. **Khi chúng ta trở lại với Ngài bằng đức tin, Ngài ban cho chúng ta sức mạnh của LTX và dạy chúng ta biết nhận ra sự chiến thắng của điều tốt đối với điều xấu trong cuộc sống của chúng ta.** Ngài đã chịu đau khổ với chúng ta và sẵn sàng gặp chúng ta ở đó, để qua Ngài mà mọi sự nên tốt lành, quý giá và xác thực là chúng ta được cứu thoát khỏi bất hạnh vì tội lỗi và được sống cuộc sống mới.

Để biết sống với chính mình, đây là nhìn vào những chỗ đó trong cuộc đời chúng ta, nơi mà sự dữ đã chiếm dụng, và dâng những điều này cho Chúa để chúng ta khả dĩ nhận biết LCTX là giới hạn của sự dữ. Tuy nhiên, vực sâu của nỗi bất hạnh lại trở nên vực sâu của LCTX, đó là các vết thương của Đức Kitô sâu thẳm khôn dò. Chúng ta càng phát hiện giới hạn đối với sự dữ, chúng ta càng có thể tận hưởng sự hiện diện của Thiên Chúa đáng kể và lạ lùng trong cuộc đời chúng ta. Thay vì bị đau khổ và tuyệt vọng, chúng ta có thể thấy mình sống như thánh Bênêdictô, Chân phước Gioan Phaolô II và các vị thánh khác – những người đã phát hiện bí quyết sống với chính mình trước mặt Thiên Chúa qua sự giải thoát nội tâm như vậy. Đó là tìm kiếm Lòng Chúa Thương Xót.

BBT (Chuyển ngữ từ Divine Mercy and Habitare Secum)

CẢM NGHIỆM HỒNG ÂN

Chuyện lạ từ cục gạch La Vang

Joseph Đoàn Văn Thủ
CB LCTX Thủ Thiêm

Từ Mẫu nhiệm Phục sinh, Thiên Chúa tuôn đổ muôn ơn lành xuống cho mọi tín hữu có tâm tình thống thiết nguyện cầu. Xin được kể về Lòng Thương Xót mà Chúa ban qua tay Đức Mẹ nơi Thánh Địa La Vang.

Suốt mười ba năm trời, từ 1987 đến 2000, gia đình tôi cứ ba tháng lại đi thăm người cậu một lần (cậu tôi đi tu ở dòng CMC). Những năm cuối cậu tôi được chuyển về trại Nam Hà. Năm 1998 kỷ niệm 200 năm Đức Mẹ hiện ra ở La Vang (1798-1998), trên đường về, chúng tôi ghé qua Thánh địa để kêu xin, cầu khẩn, cùng phó thác mọi sự khó vào tay Mẹ.

Khi vào đến tháp cũ nhà thờ, chúng tôi thấy những người Âu Châu ghé thăm Thánh địa, đều lấy những phần viên gạch bẻ ở đây mang về. Hỏi thì họ nói: "lấy về làm vật chứng kỷ niệm". Chúng tôi cũng bắt chước lấy nửa cục mang về, trong tâm nghĩ rằng: "cục gạch này là ơn của Mẹ, và là quyền năng của Chúa". Gói trọn tâm tình ấy, chúng tôi im lặng mang về.

Bố của tôi bị bệnh khó tiểu từ năm 1997, lúc đầu nghĩ rằng có thể do ăn đồ nóng nên bị vậy, nhưng càng về sau bệnh càng gia tăng, (dù đã uống nhiều thứ lá thuốc làm mát cơ thể). Tháng 12 năm 1998, vì đau quá, nên phải đi khám bác sỹ. Kết quả cuối cùng: "*U Sơ Tuyến Tiền Liệt*". Đến đầu tháng 03/1998 thì bố tôi phải mổ vì không đi tiểu được. Tuổi già sức yếu, nên khi mổ xong bố tôi phải nằm phòng săn sóc đặc biệt.

Cuộc sống thật trở trêu: "đã khó lại khó cả đêm lẫn ngày", vì từ khi ra khỏi phòng mổ, đã bảy ngày, mà ống dẫn nước tiểu ở cạnh sườn vẫn chảy ra nước màu đỏ. Bác sỹ tìm mọi cách: thay đổi thuốc, tìm cách cầm máu mà không sao cầm được. Cứ 10 phút, bác sỹ lại ghé thăm bố tôi một lần. Cả nhà ai cũng lo lắng, vì chi phí mỗi ngày tại bệnh viện là 1.000.000 đồng VN

cho việc truyền máu và nước biển. Tối ngày thứ mười, cả nhà ai cũng lo, nếu cứ mãi thế này thì chạy đâu ra tiền để lo tròn chữ hiếu trong phận làm con. Quả thật: "cái khó bó cái khôn", thế nhưng trong ơn Chúa Thánh Thần, với đời sống cầu nguyện thì: "cái khó ló cái khôn", cái khôn ở đây là cái khôn phó thác hoàn toàn trong tay Chúa, vì tối giờ này mọi người đều bó tay. Vẫn biết rằng còn nước còn tát, nhưng sẽ tát cách nào, khi gầu múc và đồ dùng để tát nước đều đã rách nát tả tơi.

Anh em chúng tôi họp nhau bàn tính và quyết định đi vào cầu nguyện. Cúi xin Chúa sáng soi cho chúng con được biết việc phải làm. Trong giờ kinh tối, cả nhà bàn tính, gợi ý chỉ xin khẩn lên nhà dòng, và hôm sau, người con cả quyết định sẽ nhờ ơn từ cục gạch LaVang để chữa bệnh cho bố. Hôm ấy là ngày 19/03, chúng tôi nấu xúp cho bố tôi ăn bữa nay bằng nước giếng lấy từ thánh địa La Vang, và mang theo cục gạch La Vang gói vào tờ báo lên bệnh viện Nhân Dân Gia Định.

Hôm nay, sức khoẻ bố tôi yếu đi nhiều! chắc không còn khả năng hồi phục. Anh cả tới bên giường bệnh nói với bố rằng: "mời thầy dậy ăn chút cháo cho đỡ mệt", bố tôi lắc đầu. Anh nói tiếp: "hôm nay, con và mẹ nấu cháo cho thầy bằng nước giếng của Mẹ La Vang, thầy ráng ăn một chút cho khoẻ". Bố tôi vui vẻ bằng lòng. Trong khi người con gái út cho ăn, thì người con cả len lén gói cục gạch La Vang vào đầu nằm của cụ. Mọi người phải ra ngoài vì đã đến giờ bác sỹ khám bệnh. Thật lạ thay, trong vẻ mặt đượm buồn của ông bác sỹ khi bước tới bên giường bệnh, tay cầm ống dẫn tiểu lên với vẻ mặt tươi cười đầy hy vọng, ông gọi: "người nhà của cụ Vũ Đức Tiếc đâu?". Chúng tôi chạy vào, ông nói: "cách đây 10 phút tôi ghé thăm cụ, thấy máu vẫn chảy, nhưng giờ này cụ hết chảy máu rồi, chắc cụ sẽ sớm bình phục". Cả nhà ai cũng vui mừng, vì từ giờ đó bố tôi dần dần khoẻ lại, và sau một tuần thì bố tôi được xuất viện. Nhìn bố khoẻ mạnh và đi lại bình thường, cả nhà ai cũng vui mừng và thầm tạ ơn Chúa và Mẹ La Vang đã ban ơn đặc biệt cứu sống ông qua căn bệnh hiểm nghèo.

(Ghi lại từ lời chứng của một gia đình trong Giáo Hạt Thủ Thiêm.)

BÀI HỌC TỪ CUỘC SỐNG

Nghị lực phi thường của một phụ nữ khuyết tật

Những hình ảnh này khiến người ta không chỉ ngạc nhiên mà còn thực sự khâm phục. Tiếc là không biết tên tuổi và nơi ở của chị. Nhìn chị, dù chị không nói, nhưng chúng ta “nghe” được chị “nói” rất nhiều! Chắc hẳn tâm hồn chị đầy Hồng ân Thiên Chúa, cả chồng và con chị cũng vậy.

Nếu là phụ nữ, bạn có chán sống khi ở vào trường hợp của chị này? Nếu là đàn ông, bạn có can đảm như anh chồng này? Chắc hẳn là những câu hỏi rất khó trả lời!

Mẹ Teresa Calcutta nói: *"Tôi biết Thượng đế sẽ không cho tôi những gì tôi không thể xoay sở. Tôi chỉ muốn Ngài đừng tin tôi nhiều quá".*

Câu nói này xuất phát từ một phụ nữ nhỏ bé và yếu đuối về thể lý, nhưng mạnh mẽ về tinh thần và tràn đầy tình yêu thương đồng loại, khiến chúng ta phải suy nghĩ nhiều về cách sống hằng ngày.

Lạy Chúa Giêsu, Ngài đến để cho chúng con được sống và sống dồi dào, xin nâng đỡ chúng con, ***xin thương xót chúng con và toàn thế giới!***

Viễn Dzu Tử

(Theo Ritemail.Blogspot.com)

Giáo dục là phục vụ

Gioankim Trương Đình Giai

Ngày nay, người ta nói nhiều đến những tiêu cực trong giáo dục. Sự tôn sư trọng đạo càng lúc càng xuống cấp. Học sinh vô lễ với thầy cô và thậm chí còn có trường hợp trò đánh thầy... Đương nhiên có nhiều nguyên nhân được đưa ra phân tích nhưng có lẽ cũng phải thấy nơi đó sự xuống cấp của đạo đức người thầy mà gần đây báo chí đề cập đến, việc thầy cô đánh đập, chửi mắng, hành hạ học sinh cũng không còn là chuyện họa hiếm nữa.

Con cái, học sinh, giáo dân phải chăng là một thứ sở hữu của cha mẹ, thầy cô, linh mục để có thể áp đặt, sai khiến, hành hạ theo ý muốn của riêng mình?

Tôi chợt nhớ lại những hình ảnh không bao giờ quên mà tôi tận mắt chứng kiến ở Québec, Canada: một người thầy quỳ xồm dưới chân một sinh viên của ông để trao đổi và hướng dẫn cho cậu trong phòng vi tính, một vị Tổng Giám mục, nguyên là Chủ tịch Hội đồng Giám mục Canada sắp hàng để nhận phần ăn trong một cuộc hội nghị về truyền giáo, một Tổng Giám mục khác cúi xuống bắt tay chào hỏi một em bé không quen biết...

Tất cả mọi điều đó làm cho tôi có thể hình dung dễ dàng hơn hình ảnh của Thầy Giêsu cúi xuống rửa chân cho các môn đệ của mình với lời truyền dạy: "Thầy rửa chân cho anh em thế nào, thì anh em cũng hãy rửa chân cho nhau như thế." Đức Giêsu qua đó muốn nói với các nhà giáo dục nói chung và các nhà giáo dục Kitô giáo nói riêng: **giáo dục chính là phục vụ.**

Giáo dục là phục vụ nghĩa là: Trước hết các nhà giáo dục (cha mẹ, thầy cô, linh mục) phải nhận thấy rằng mình chỉ là tôi tớ. Nói như các Giáo hoàng thường tự xưng là "tôi tớ của các tôi tớ", mình chỉ là nhân viên phục vụ mà thôi. Nghĩa là trong suy nghĩ, trong cách ăn nói và ứng xử không bao giờ được đặt

mình trên, trước đối tượng giáo dục của mình: con cái, học sinh, giáo dân, mà theo một nghĩa nào đó, là những ông bà chủ của mình, ngược lại phải đặt mình ở vị trí thấp nhất.

Kể đến, các nhà giáo dục ý thức rằng mình có mặt chỉ là để lắng nghe, khơi dậy và đáp ứng những nhu cầu và khát vọng của đối tượng giáo dục của mình chứ không phải áp đặt lên họ ý muốn dự định, toan tính riêng tư của mình. Vì thế nhà giáo dục phải là người biết rõ đối tượng mình giáo dục, mọi khuynh hướng, khả năng tiềm tàng, ưu điểm cũng như khuyết điểm để mang lại cho họ điều tốt nhất, nghĩa là thích hợp nhất với họ để giúp họ triển nở trọn vẹn theo dự định của Thiên Chúa.

Ngoài ra, nhà giáo dục phải biết rõ từng đối tượng mình giáo dục như Đức Giêsu Mục tử biết rõ từng con chiên của mình để có chương trình, phương pháp, cách ứng xử thích hợp với từng đối tượng riêng biệt cụ thể chứ không hài lòng với việc giáo dục đại trà, áp dụng theo khuôn mẫu định sẵn, cá mè một lứa, biết phát huy khả năng riêng của từng đối tượng.

Hơn nữa, nhà giáo dục luôn biết kiên trì, tận tụy, nhẫn nại, quên mình, tự xoá, hy sinh vì đối tượng mình giáo dục cũng như Đức Giêsu Mục tử hy sinh vì đàn chiên của mình, hay như thánh Gioan Baotixita nói: "Người cần phải lớn lên, còn tôi cần phải nhỏ đi".

Trên hết, nhà giáo dục phải biết chọn lựa ưu tiên, quan tâm phục vụ đặc biệt những người thấp hèn nhất về mọi mặt: trí tuệ, đạo đức, điều kiện, hoàn cảnh... như Đức Kitô được sai đi loan Tin Mừng cho người nghèo khó đã nói: "Tôi đến để cứu những gì đã hư mất", "Người bệnh mới cần đến thầy thuốc".

Nhà giáo dục phục vụ theo tinh thần Kitô giáo không tìm hư danh, là người sẵn sàng rút lui vào bóng tối sau khi hoàn thành nhiệm vụ giáo dục của mình như một đũa tở vô dụng chỉ phải hoàn thành công việc giao, là người sẵn sàng cho đối tượng của mình mọi điều mình có nhưng đồng thời vui mừng thậm chí khi thấy đối tượng mà mình giáo dục vượt trội hơn mình, thành công hơn mình như Thánh Gioan Baotixita, như Đức Giêsu.

Thần dược “LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT” Sứ Điệp Quan Trọng Cho Thời Đại Chúng Ta

Lm.GW.Kosieki, C.S

CHỮA LÀNH SỰ YẾU NHƯỢC TINH THẦN

YẾU NHƯỢC TINH THẦN

Mỏi mệt, chán chường, nặng nề, ngao ngán, dâm dật, bất nhẫn, ham hố.

THÁNH THỂ

Dành thời giờ đến với Chúa Giêsu Thánh Thể để được ban thêm sức mạnh và ơn biến đổi.

LỜI THÁNH KINH

“Ai ăn Thịt Ta và uống Máu Ta sẽ có sự sống muôn đời” (*Ga 6: 54*)

LỜI NHẬT KÝ THÁNH NỮ FAUSTINA

* Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, ẩn chứa thần dược chữa lành mọi yếu đuối của chúng con (*NK 356*).

* Giờ phút trọng đại nhất cuộc đời tôi là giờ phút hiệp lễ... mỗi khi hiệp lễ, tôi đều dâng lời cảm tạ Ba Ngôi Thiên Chúa cực thánh (*NK 1804*).

* Đây là Nhà Tạm của Lòng Chúa Thương Xót, là thần dược cho mọi tật bệnh của chúng con (*NK 1747*).

* Mọi sự lành ở nơi tôi đều nhờ hiệp lễ. Tôi mắc nợ Chúa Giêsu Thánh Thể trong mọi sự. Tôi cảm nghiệm ngọn lửa thiêng này đã hoàn toàn biến đổi tôi (NK 1392).

THÁNH THỂ LÀ BẬC THANG ĐƯA ĐẾN SỰ THÁNH THIỆN

Rồi Người cầm lấy bánh, dâng lời cảm tạ, bẻ ra, trao cho họ mà phán: "Đây là Mình Thầy, hiến tế vì các con. Các con hãy làm việc này mà tưởng nhớ đến Thầy. "Và tới tuần rượu cuối bữa ăn, Người cũng làm như vậy mà phán: Đây là chén giao ước mới, lập bằng Máu Thầy, Máu đổ ra vì các con" (Lc 22: 19-20).

Thánh Thể là phép lạ của Lòng Thương Xót và lòng khiêm nhượng! Thiên Chúa tự hủy mình để hoàn toàn trở nên một quà tặng của tình yêu thương xót cho chúng

ta được sung mãn sự sống của Người: "Như Chúa Cha là Đấng Hằng Sống đã sai Ta, và Ta sống nhờ Chúa Cha thế nào, thì kẻ ăn Ta, cũng sẽ nhờ Ta mà được sống như vậy" (Ga 6: 57).

Nhờ Thánh Thể, chúng ta được biến đổi, Thánh Thể trở nên đối tượng được chúng ta ăn uống – đó là Mình sống động của Chúa Giêsu. Thánh Thể là tác nhân biến đổi ta từ đời sống thuần túy nhân loại đến đời sống như một chi thể trưởng thành trong Nhiệm Thể Chúa Kitô. Thánh Thể đem đến sự sung mãn cho hạt mầm sự sống đã được ban cho chúng ta khi chịu phép Thánh Tẩy (x. Công đồng Vatican II, sắc lệnh Tác Vụ và Đời Sống Linh Mục, 5).

Thánh nữ Faustina, với danh hiệu đầy đủ là nữ tu Faustina Phép Thánh Thể, đã cầu xin ơn biến đổi này:

Lạy Chúa Giêsu, cho dù con đốn hèn tội lỗi, nhưng xin hãy biến đổi con trong chính Chúa (vì Chúa có thể làm được mọi sự) và dâng hiến con cho Chúa Cha Hằng hữu. Con muốn trở thành một tấm bánh hiến tế trước nhan Chúa, nhưng vẫn là một tấm bánh bình thường trước mặt người ta. (NK 483).

Thánh nữ Faustina đã hoàn toàn được Thánh Thể biến đổi, và qua việc thánh nữ hiến mình trọn vẹn, Chúa đã phán với ngài: con là một Bánh Thánh sống động rất đẹp lòng Cha trên trời” (NK 1826).

Thánh Thể là thần dược đặc trị cho thân phận con người, là tác nhân biến đổi sự yếu đuối nhân loại thành một hiến lễ được dâng tiến vì phần rỗi các linh hồn. Nhờ Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng ta được biến đổi nên một Bánh Thánh sống động, chiếu giải Lòng Chúa Thương Xót.

Chúng ta có thể học tập thánh nữ Faustina về việc kín mức sức mạnh từ Thánh Thể:

“Chỉ có một sức nâng đỡ cho tôi, đó là Hiệp Lễ. Từ đó tôi kín mức được nguồn sức mạnh; đó là tất cả sự thư thái của tôi... Chúa Giêsu ẩn ngự trong Bánh Thánh là tất cả cho tôi. Từ Nhà Tạm, tôi kín mức được sức mạnh, năng lực, can đảm và ánh sáng. Nếu như không có Thánh Thể trong lòng, tôi không biết phải làm cách nào để tôn vinh Thiên Chúa (NK 1037).

Chúng ta có thể tận dụng Thánh Thể như một thần dược đặc trị cho bản tính ương ngạnh của con người chúng ta, và như một bậc thang đưa chúng ta đến sự thánh thiện trưởng thành như thế nào? Chúng ta hãy biến Hy Tế Thánh Thể của Chúa Giêsu trở thành tâm điểm cuộc sống của chúng ta:

Khi tham dự thánh lễ, nguồn mạch và chóp đỉnh của đời sống Kitô giáo, họ dâng lên Thiên Chúa Lễ Vật thần linh và cùng với Lễ Vật ấy, họ tự dâng chính mình họ (Công đồng Vatican II, hiến tế Tín Lý về Giáo Hội, II).

Nhờ bí tích Truyền Chức, các linh mục truyền phép Thánh Thể Nhờ bí tích Thánh Tẩy, tất cả chúng ta hiến dâng Lễ Vật thần linh và tiếp nhận Người khi hiệp lễ. Nhờ việc hiến dâng và lãnh nhận Lễ Vật Tinh Tuyền ấy, chúng ta được biến đổi.

Chúng ta có thể liên li được tham dự phép lạ của Lòng Thương Xót (NK1489) và đến với "nguồn mạch của Lòng Thương Xót (NK 1817) bằng những phương cách sau: kết hợp với hiến tế Thánh Thể mà hiến dâng những buồn khổ và đau đớn của bản thân; hiệp lễ thiêng liêng trong tâm hồn, nghênh đón và cảm tạ Chúa Giêsu; chầu kính Chúa Giêsu Thánh Thể hiện diện trên bàn thờ và trong Nhà Tạm. Chúng ta có thể kéo dài những giờ chầu Chúa, làm thành một phần trong cuộc sống thiêng liêng bình thường của chúng ta. Chúng ta cần có những giờ phút trầm lặng trước sự hiện diện của Đấng Hiện Diện rạng ngời. Chúng ta hãy mở rộng tâm hồn trước liệu pháp tuyệt vời này, liệu pháp sẽ biến đổi phận người của chúng ta.

Như bánh rượu được biến thể thành nên Mình và Máu Chúa, chúng ta cũng được biến đổi như thế. Sau giờ truyền phép, linh mục khẩn nài Chúa Thánh Thần làm cho chúng ta cũng trở nên Thân Mình sống động của Chúa Kitô?

Xin cho chúng con được bồi dưỡng bởi Mình và Máu của Con Chúa, cũng được tràn đầy Chúa Thánh Thần hầu trở nên một thân thể và một linh thần trong Đức Kitô. (Kinh nguyện Thánh Thể III).

Nhờ Thánh Thể, chúng ta được biến đổi nên Thân Mình sống động của Chúa Kitô, và trở thành một dấu chỉ đối nghịch với thời đại của chúng ta: chúng ta chiếu giải sự thánh thiện của Chúa Kitô như một dấu chỉ chống lại tình trạng đánh mất ý thức tội lỗi; và chúng ta tỏa sáng đức khiêm nhường và Lòng Thương Xót của Chúa Kitô như một dấu chỉ chống lại một thể hệ ngạo mạn và tự tôn tự đại.

(Đón xem kỳ tới: Chữa lành mọi tội lỗi)

Trái Tim Chúa Giêsu Và Trái Tim Đức Mẹ

Theo niên lịch Phụng vụ, sau khi mừng lễ Trái tim Chúa Giêsu, thì hôm sau chúng ta mừng lễ Trái tim Vô nhiễm Đức Mẹ. Chúng ta hãy tìm hiểu sự liên hệ giữa hai Trái tim cực thánh cực tịnh như thế nào để thêm lòng sốt sắng sùng kính

Trái Tim
Chúa Giêsu
và Trái Tim
Mẹ Maria.

Thánh tâm Chúa Giê su đội mào gai
và Trái Tim Đức Mẹ

Trên đời này không có tình yêu nào khăng khít cho bằng tình mẫu tử. Thực vậy, “Lòng mẹ bao la như biển Thái Bình”. Nếu tình mẹ con ở

trần gian còn đắm thắm như vậy, thì tình mẫu tử của Mẹ Maria đối với Chúa Giêsu nói sao cho xiết. Thánh An Phong viết rằng: “*Tất cả tình yêu của các bà mẹ thế gian cộng lại, cũng không cân nặng bằng một tình yêu của một mình Mẹ Maria đối với Chúa Giêsu*”. Vâng, Chúa Giêsu đã xuống thai trong cung lòng Mẹ Maria. Thịt máu Mẹ làm nên thịt máu Chúa Giêsu, và từ lúc thụ thai, máu trong Tim Mẹ luôn chuyển qua Trái Tim Chúa Giêsu để nuôi dưỡng cho tới ngày chào đời. Bởi đó ngay từ giây phút đầu tiên hai Trái Tim cực thánh ấy đã nên một với nhau, cùng đập một nhịp như nhau.

Dem tình yêu bao la Đức Mẹ đặt vào tình yêu vô cùng của Chúa Giêsu thì ngôn ngữ loài người không thể nào diễn tả nổi sức mạnh của hai tình yêu ấy cộng lại . Do đó, chúng ta mới hiểu được đôi chút, những ngày ẩn náu trong lòng Mẹ, rồi đến những năm tháng sống dưới mái nhà Nazareth và giờ đây hai Mẹ Con sống bên nhau trên trời, thì Chúa Giêsu và Mẹ Maria yêu mến nhau tha thiết đến chừng nào! Và cũng do đó chúng ta mới nhận biết được phần nào, những nỗi buồn sâu khi Mẹ Con phải xa nhau trong lúc Chúa ra giảng đạo, nhất là những nỗi đau đớn khi hai Mẹ Con gặp nhau trên đỉnh đồi Canvê. Tại đây hai Trái Tim đều bị đâm thâu, tim Mẹ bị đâm bằng thanh gươm mà ông già Simeon đã báo trước và Tim Con bị đâm thâu bằng lưỡi đòng của tên lính Rôma, khiến máu cùng nước chảy ra cho đến giọt cuối cùng.

Được Chúa Thánh Thần linh ứng, Giáo Hội hiểu rõ điều ấy

hơn ai hết. Vì thế, mỗi khi nói đến Trái Tim Chúa Giêsu thì một trật cũng nhắc đến Trái Tim Đức Mẹ. Bằng chứng là khi cầu xin, chúng ta thường kêu cầu liền nhau hai câu than: “Lạy rất Thánh Trái Tim Đức Chúa Giêsu, thương

xót chúng con. Lạy Trái Tim cực thanh cực tịnh Đức Bà Maria cầu cho chúng con”. Khi vừa thức dậy ban sáng, chúng ta dâng các lời cầu nguyện, các việc lành cũng như các hy sinh trong ngày, ta cũng nhờ Trái Tim Đức Mẹ mà dâng lên cho Thánh Tâm Chúa Giêsu. Theo truyền thống vẫn có xưa nay, gia đình nào tôn vưng Trái Tim Chúa Giêsu thì cũng tôn sùng Trái Tim Đức Mẹ. Trong niên lịch Phụng vụ của Giáo Hội, lễ kính Thánh Tâm Chúa và lễ kính Trái Tim vô nhiễm Đức Mẹ vẫn đi liền nhau, như ta thấy hôm qua và hôm nay. Các nhà hội họa cũng

thường vẽ Trái Tim Chúa Giêsu song song với Trái Tim Đức Mẹ, dưới hai biểu hiệu đau đớn giống nhau. Hai Trái Tim biểu hiệu cho tình thương mến giữa Chúa Giêsu, Mẹ Maria, và tình thương yêu của hai Mẹ Con đối với loài người chúng ta.

Trái Tim Chúa Giêsu và Trái Tim Mẹ Maria đã chịu đau khổ rất nhiều. Người Con mà Mẹ biết là Ngôi Hai Thiên Chúa, người Con thánh Đức vô cùng đến ngày phải lìa Mẹ ra đi chịu chết, thì tấm lòng Mẹ tan nát. Nhất là khi Mẹ nhìn thấy Con bị treo trên cây thập giá, trái Tim Con bị đâm thấu qua, thì Trái Tim Mẹ cũng ngừng đập! Máu và nước từ Trái Tim Con chảy ra, thì những dòng lệ từ mắt mẹ cũng tuôn rơi chan hòa.

Ngày nay, Con đã sống lại và ngự trên trời. Mẹ cũng đồng hưởng vinh phúc bên cạnh tòa Con. Hai Trái Tim vẫn cùng một nhịp yêu mến thương, không còn đau đớn, không còn lo âu sợ sệt. Tuy nhiên từ trời cao nhìn xuống dương gian, Chúa Giêsu và Mẹ Maria nhận thấy con cái Mẹ vẫn còn những kẻ làm cho hai Trái Tim cực thánh phải buồn phiền. Vì lòng thương yêu vô cùng, Chúa Giêsu và Mẹ Maria đã thay phiên nhau xuống trần gian để nhắc nhở, răn đe, để kêu gọi van xin loài người hãy ăn năn trở lại. Ở Paray-le-Monial bên Pháp, Thánh Tâm Chúa đã tỏ hiện cho Thánh nữ Margarita và dạy làm việc đền tạ Trái Tim Chúa bằng việc tôn sùng Thánh Tâm, làm giờ Thánh đền tạ, rước lễ các ngày thứ sáu đầu tháng. Thì ở Fatima Bồ Đào Nha, Đức Mẹ hiện ra với ba trẻ truyền dạy loài người ăn năn đền tội, siêng năng lần hạt Mân Côi, tôn sùng Trái Tim vô nhiễm Mẹ và rước lễ đền tạ các ngày thứ bảy đầu tháng.

Với từng ấy sợi dây huyền diệu ràng buộc, nên lòng chúng ta phải luôn bừng cháy lửa yêu mến Chúa và luôn luôn vẫn vương tình yêu mến Mẹ. Chớ gì Trái Tim mẹ tuôn đổ chan hòa tình yêu vào cõi lòng mỗi người và mỗi gia đình chúng ta. Câu chuyện sau đây sẽ cho chúng ta thấy Mẹ Maria là cầu nối, là trung gian để dẫn đưa chúng ta đến với Chúa:

Vào thời Trung cổ, Giáo Hội tổ chức Nghĩa binh Thánh giá để chiếm lại các nơi Thánh đã bị người Hồi Giáo cướp lấy. Trong đoàn viễn chinh, có một chàng thanh niên Pháp. Trước

khi ra đi, bà mẹ nói với anh: *Hỡi con trai yêu quý của mẹ, mẹ già yếu lắm rồi, chắc chẳng sống được bao lâu nữa, vậy mẹ trối cho con một điều, là sau khi mẹ chết, con hãy chôn trái tim mẹ ở gần Mồ Thánh Chúa Giêsu.* Chỉ ít lâu sau, đoàn Thập tự chinh trong đó có con trai bà đã lấy được khu Mồ Thánh Chúa Giêsu ở Giêrusalem. Khi anh trở về nhà thì mẹ đã chết. Trung thành với lời mẹ trối, anh lấy trái tim mẹ, cất riêng trong một cái bình, rồi lại lên đường, vượt ngàn dặm bằng qua Thánh địa đem theo trái tim của mẹ. Đường xa dặm thẳng, dọc đường anh dừng lại nhiều nơi. Nhưng không bao giờ rời khỏi tay trái tim của bà mẹ hiền. Một hôm anh ghé trọ nơi gia đình kia, hai ông bà hiếm hoi, chỉ có một cô con gái xinh đẹp vừa tới tuổi cập kê. Cảm mến chàng trai can đảm và hiếu thảo, ông bà ngỏ ý muốn gả cô con gái cho chàng và yêu cầu chàng ở lại làm rể, vì ông bà cũng thoáng thấy mối tình chớm nở giữa đôi bạn trẻ. Mấy ngày đêm trọ tại đó, chàng trai thao thức trăn trọc, tơ lòng bối rối: bỏ thương, vương tội! Không lẽ chôn vùi trái tim mẹ ở đây, để nghe theo tiếng con tim mình. Như thế, còn đâu là tình mẫu tử? Nhưng ôm theo trái tim mẹ, tiếp tục ra đi, để lại mối tình tuyệt vọng, biết bao giờ mới hàn gắn lại được? Sau cùng lý trí đã thắng con tim, chàng nhất quyết từ biệt nàng ra đi, ôm theo trái tim người mẹ yêu quý. Chàng đã tới Thánh địa và chôn trái tim mẹ bên gần Mồ Thánh Chúa, như lời mẹ đã trối trước khi qua đời.

Trái tim của bà mẹ kia, phải chăng cũng là Trái Tim của Mẹ Maria trên trời: Mẹ đã trao phó Trái Tim Mẹ cho ta để giữ gìn và ôm chặt vào lòng ta, để Trái Tim đó đưa ta đến gần Chúa Giêsu Con yêu dấu của Mẹ. Ta đừng bao giờ để cho tình yêu thế gian, lòng dính bén sự đời làm cho ta đành lòng bỏ rơi Trái Tim Mẹ ra khỏi lòng trí chúng ta, chôn vùi mất tình yêu mến Mẹ trên trời. Nhưng hãy bắt chước chàng trai hiếu thảo kia cương quyết bỏ lại đằng sau tất cả quyến rũ của ma quỷ, thế gian, xác thịt, luôn luôn ôm chặt lấy TRAI TIM VÔ NHIỆM MẸ MARIA để Mẹ đưa chúng ta đến với Chúa Giêsu.

BBT (st)

TIN TỨC SINH HOẠT

◆ TIN CĐ LCTX HẠT GIA ĐÌNH

Ngày 29/04/2011, tại nhà thờ Vô Nhiễm, hạt Gia Định đã diễn ra Thánh lễ tạ ơn và ra mắt Ban Chấp Hành CĐ LCTX Giáo Xứ Vô Nhiễm do cha Chánh xứ Giuse Đình Hoàng Năng chủ tế. BCH gồm:

- Trưởng : Bà Têrêsa Nguyễn Thị Minh Thủy
- Phó : Ông Augustinô Vũ Minh Toại
- Thư ký : Ông Phêrô Nguyễn Văn Ngân
- Thủ quỹ: Bà Têrêsa Vũ Thị Minh Ánh

Và trên 40 Đoàn viên tuyên hứa.

◆ TIN CĐ LCTX HẠT TÂN SƠN NHÌ

Được sự chấp thuận của các cha Chánh xứ, trong tháng 4 và 5/2011, tại 3 Giáo xứ thuộc hạt Tân Sơn Nhì đã diễn ra Thánh Lễ ra mắt và nghi thức tuyên hứa BCH CĐ LCTX.

1) Giáo Xứ Tân Phú: Thánh lễ Tuyên hứa do cha Giuse Lê Hoàng cử hành vào ngày 27/04/2011. BCH gồm:

- Trưởng : Bà Maria Phạm Thị Lượ
- Phó : Bà Maria Trần Thị Mai Hoa
- Thư ký : Bà Maria Nguyễn Thị Nguyên
- Thủ quỹ: Bà Têrêsa Lê Thị Hạnh Quyên

Và trên 120 Đoàn viên tuyên hứa

Nghi thức tuyên hứa Đoàn viên (Gx Tân Phú)

Cha Chánh xứ Tân Phú và BCH CĐ LCTX

2) Giáo Xứ Tân Hương: Thánh lễ Tuyên hứa do cha Chánh xứ kiêm phó Hạt Phanxico Asisi Lê Quang Đăng và cha Phụ tá Giuse Trần Trung Hiếu đồng tế cử hành vào ngày 30/04/2011. BCH gồm:

- Trưởng : Bà Anna Nguyễn Thị Hường
- Phó : Bà Matta Nguyễn Thị Hội
- Thư ký : Bà Isave Trương Kim Loan
- Thủ quỹ: Ông Gioan Baotixita Nguyễn Thành Tài

Và trên 90 Đoàn viên tuyên hứa

Thánh Lễ ra mắt BCH CĐ LCTX GX Tân Hương

Đoàn viên tuyên thệ

3) Giáo Xứ Bình Chánh: Thánh Lễ Tuyên hứa do cha Chánh xứ Phanxico Xavie Nguyễn Đức Việt cử hành vào ngày 07/05/2011. BCH gồm:

- Trưởng : Bà Maria Nguyễn Thị Vân
- Phó : Bà Maria Nguyễn Thị Bạch Yến
- Thư ký : Bà Maria Nguyễn Thị Kiều
- Thủ quỹ: Bà Maria Nguyễn Thị Điểm

Và 35 Đoàn viên tuyên hứa

Đoàn viên CĐ LCTX GX Bình Chánh tuyên thệ

Linh mục Chủ Tế và BCH CĐ LCTX

◆ PHÁT TRIỂN LCTX TẠI GX NGỌC QUANG

Được sự cho phép của cha Chánh xứ, cùng với sự giúp đỡ của CĐ LCTX hạt Tân Sơn Nhì. Ngày 08/05/2011, Giáo xứ Ngọc Quang, Giáo Phận Đà Nẵng đã long trọng cử hành Thánh lễ ra mắt BCH CĐ LCTX dưới sự chủ tế của Cha Gioan Baotixita Nguyễn Công Thủy, linh mục Chánh xứ. BCH gồm:

- Trưởng : Ông Phanxico Xavie Lê Nhật Trung
- Phó : Bà Maria Hồ Thị Thanh Dược
- Thư ký : Bà Maria Phan Thị Thanh Lan
- Thủ quỹ: Bà Matta Nguyễn Thị Kim Thiên

Cha Gioan Baotixita chủ tế Thánh lễ

Cha Chánh xứ GX Ngọc Quang trao Ủy Nhiệm thư

Nghi Thức tuyên hứa

Trước giờ tuyên hứa

TRUYỆN NGẮN

Hương sen

Kha Đông Anh

Saigon có những cơn mưa rào bất thường vào mùa này. Có khi mưa cũng dai dẳng với những giọt mưa lất phất bay như tơ. Buồn man mác...

Chiều nay nắng dịu. Gió mạnh theo con nước lên từ phía sông khiến tôi phải cong người đạp xe lên dốc cầu Saigon. Tóc bay ngược ra sau. Cảm giác chiều lâng lâng và thơ mộng. Dừng lại trên cầu nhìn nước sông lững lờ trôi, rồi tôi lại chột đạp xe đi. Mười năm xa quê hương, nay tôi mới có dịp dạo chơi bằng xe đạp. Không hiểu sao tôi dừng lại khi nhìn thấy tấm biển AO SEN và dắt xe vào quán một cách máy móc. Một mình ngồi nhìn ra ao sen nhỏ trước mặt. Những đoá sen trắng, thanh thoát, hồn nhiên lạ. Ký ức ùa về...

oOo

- Diễm Quỳnh!

Nghe tiếng gọi, tôi vội nhìn lên. Anh Đạt con bác Hai đang vẫy tay gọi tôi. Còn một người trạc tuổi anh nữa. Tôi bẽn lẽn đến bên hai anh. Anh Đạt hỏi:

- Em cắt bông sen đủ chưa?

- Dạ, sắp đủ rồi anh.

Đây là anh Thiện ở thành phố về chơi. Bạn học với anh ngày xưa đó. Tối nay tụi anh qua chơi nha. Em rảnh hay mắc làm bài? À, ca đoàn em có tập hát không?

- Dạ có, nhưng 8 giờ xong rồi. Anh...

Tôi bỏ lửng câu nói. Quay sang anh Thiện, anh Đạt phân bua:

- Con gái mới lớn vậy đó. Lớp 12 rồi mà còn nhút nhát. Mười bảy bẻ gãy sừng trâu, vậy mà...

- Anh này!

Anh Thiện mỉm cười nhìn tôi. Một chút bối rối. Anh hơi tặc lưỡi, nhìn vẻ nghiêm nghị. Có vẻ trầm tính. Tôi hơi e. Cuối cùng tôi cũng nói được một câu:

- Anh... mới xuống chơi hả?

- Tôi xuống được một tuần rồi. Ở đây thích lắm, nhưng một tôi phải về rồi.

- Lâu lâu đi chơi, sao anh về chi sớm vậy?

Anh Đạt xen vào:

- Ừ ha, về chi sớm! Quỳnh nè, anh Thiện thích ngắm ao sen của em lắm đó. Có lẽ tại người hái sen.

oOo

Một tuần sau khi anh Thiện về thành phố, tôi nhận được thư anh kèm theo ca khúc Hương Sen của anh, với dòng chữ: "Mến tặng Diễm Quỳnh". Tôi chợt nghe lòng rạo rức của tuổi mới lớn. Vừa vui sướng vừa có chút e thẹn, bẽn lẽn. Mặt tôi nóng bừng. Anh Thiện là nhạc sĩ? Mà nhạc sĩ lãng mạn dữ lắm. SA MẠC, bút danh nghe sao... "hoang vu" quá đi. Dù vậy tôi cũng không thể giữ được trái tim mình khỏi xao xuyến.

Ngày tháng cứ trôi đi. Thời gian không chờ đợi mà lòng tôi lại cứ chờ mong mỗi khi vắng thư anh lâu. Không lẽ... Tôi cứ tự nhủ "nhất định mình chưa yêu", như thi sĩ Nguyễn Sa ngày nào vậy. Điều bất ngờ với tôi là anh Thiện còn viết nhiều bài Thánh ca và được nhiều ca đoàn sử dụng trong phụng vụ. Ca đoàn xứ tôi cũng đã hát một số Thánh ca của anh.

Vừa xong lớp 12, tôi theo cha mẹ đi định cư ở Mỹ. Ít nhiều

giao động trong lòng một thiếu nữ như tôi, đang độ tuổi xuân thì. Tôi viết thư báo cho anh. Nhưng khi máy bay cất cánh, tôi vẫn không thấy bóng anh. Nghe anh Đạt nói rằng anh bận nên chỉ gửi lời từ giã tôi. Biết vậy mà tôi vẫn chờ. Trời ơi, anh không thể tiễn Diễm Quỳnh lần cuối được sao? Lòng tôi se buồn. Bỗng dưng đầu môi có vị đắng... Phải rồi. Xưa nay có ai định nghĩa được tình yêu đâu, phải không anh?

oOo

Mười năm trôi qua nhanh. Cũng dài, cũng ngắn. Và, như một con đường, khoảng thời gian đó cũng có những khúc quanh. Quê hương đổi mới nhiều. Hy vọng cuộc sống anh cũng khá hơn. Có lẽ anh đang thành công trên bước đường nghệ thuật. Tôi tìm anh suốt tuần nay mà không thấy tin gì. Nghe anh Đạt nói thi thoảng có gặp anh nhưng anh không cho địa chỉ, vì anh sống nay đây mai đó, không cố định. Thời gian gần đây anh biệt tăm, từ ngày anh để lại đĩa nhạc và dặn anh Đạt là "để tặng Diễm Quỳnh khi Diễm Quỳnh về nước".

- Mua báo đi chị.

Tiếng mời khiến tôi ra khỏi dòng suy nghĩ. Thằng bé bán báo đặt một tờ trước mặt tôi. Tôi nhìn nó và lặng lẽ đưa tiền cho nó. Tôi đọc mà chẳng hiểu gì. Những ý tưởng mông lung đan nhau dày đặc trong tôi. Tôi dừng lại trên một bài báo và bàng hoàng đọc dòng chữ: "Nhạc sĩ Sa Mạc đã vĩnh viễn ra đi, nhưng Hương Sen còn mãi trong lòng mọi người qua những giai điệu mang âm hưởng dân tộc...". Trời ơi, định mệnh khắc khe đến vậy sao?

Tôi vội vàng đi về. Không gian trống vắng hơn bao giờ. Tôi như người mất hồn. Tôi theo anh Đạt đến địa chỉ ghi dưới bài báo. Nhưng Bệnh Viện Y Dược sắp đưa xác anh đi, vì anh đã tự nguyện hiến xác cho y học hơn 10 năm qua. Có lẽ anh đã tự lo liệu hậu sự cho mình. Anh Đạt cho biết anh Thiện không muốn người khác phải phiền lụy...

Trời lại đổ mưa như đồng cảm với tôi, và như đang khóc anh dùm tôi cho thêm đậm đà vị mặn nôi cảm thương. Anh không tiễn tôi ngày ấy nhưng tôi lại tiễn anh một lần duy nhất trong đời, lần đầu cũng là lần cuối.

oOo

Đêm khuya. Đôi mắt còn ngại ngần chưa muốn khép. Tôi ra khỏi giường, lấy đĩa nhạc Hương Sen một cách vô thức và đặt vào máy. Tiếng hát du dương bay vào không gian:

Gặp cô bé một buổi chiều nắng nhạt

Chỉ một lần mà sao lại khó quên

Khúc ca này đêm nay anh ngồi viết

Từng giọt băng khuâng vương vấn hương sen...

Mắt tôi nhoà đi. Những giọt nước mắt trào ra như máu chảy từ vết cắt sâu không cầm được. Lời ca cứ chảy theo dòng nhạc với tiết tấu Boston buồn vời vợi, xa vắng...

Tôi buồn. Rất vô cơ. Nhiều ý nghĩ ngổn ngang trong tôi. Ý Chúa mầu nhiệm, đôi khi người ta không dám tin. Chết là giải thoát, chết là một mối lợi. Thánh Phaolô nói vậy. Xin Thiên Chúa thương xót cho linh hồn anh về hưởng hạnh phúc Nước Trời miên viễn.

Những ngày ở Việt Nam, tôi suy nghĩ rất nhiều về cuộc đời, về sự sống và sự chết. Chính lúc chết đi là khi vui sống muôn đời, như anh đã được vậy. Tự dưng tôi có ý định khi về Mỹ, tôi sẽ đi tu. Ý tưởng rất mãnh liệt. Vâng, tôi muốn tận hiến cho Chúa để dẫn thân phục vụ những con người nghèo khổ như Mẹ Têrêsa Calcutta.

Máy bay cất cánh. Tôi dõi mắt nhìn quanh... Bầu trời trong xanh. Thiên nhiên tuyệt vời. Tôi thầm nguyện: "Lạy Chúa, có phải Chúa để cho con không được gặp anh vì Ngài muốn con có thể thuộc trọn về Ngài? Con tin vậy. Xin Chúa thánh hóa, hướng dẫn và nâng đỡ con luôn. Amen".

Ngày Trở Về

Maria Huỳnh Kim

Hồi học lớp nhất, mấy bài toán về vận tốc, quãng đường, thời gian đối với tôi dễ như ăn cơm tấm. Tuy vậy, thỉnh thoảng tôi cũng mắc sạn vì cái tội cầu thả không dò lại đáp số cho kỹ càng... Có một đề toán mà tôi ấp ủ từ nhiều năm vì không bị giới hạn thời gian để tìm ra đáp án. Bài toán không lắt léo về cách tính thời gian, quãng đường, vận tốc đi xe hay đi bộ. Đáp án không phải là những con số cụ thể như các bài toán tôi đã từng làm dù nhắm mắt lại tôi cũng có thể ghi ra giấy rằng: từ điểm A đến điểm B dài 300m, đi bộ thì mất 15 phút, đi xe có ngừng đèn đỏ chỉ mất 300 giây, không kẹt lô cốt, không queo hẻm loanh quanh. Điểm A là nhà tôi, điểm B là nơi tôi thường hay đến đâu có hôm nắng cháy nóng nản hay mưa buồn rả rít. Điểm B là gì mà tôi đi tìm đáp số trong suốt nhiều năm...

Có một ngôi nhà nằm trên con đường nhỏ. Nhà mặt tiền, nhỏ lắm. Hai ba người vào một lúc thì không đủ chỗ để ngồi. Những tấm hình ố vàng treo trên vách cho biết chủ nhân từng là người nhan sắc. Ở con đường này, người ta gọi bà là bà Tư Lai. Ngày đầu tiên Soeur Maria dẫn tôi đến thăm bà với mục đích đưa bà trở lại với Chúa. Bà là một Phật tử thuần túy, có pháp danh từ nhỏ nhưng đám cháu bà lại là người Công giáo vì em gái bà theo đạo chồng. Là hội viên Leigio, công tác thăm viếng người già, bệnh tật, neo đơn với tôi không là điều khó vì thường là những người cùng đạo với mình. Còn việc này tôi biết là khó, khó lắm. Tôi nhận lời Soeur với ý nghĩ là cứ thăm bà như những người tôi đã từng thăm. Bà sống một mình, bán buôn lặt vặt như tiệm tạp hóa. Bàn thờ Phật trong nhà lúc nào cũng ấm cúng nhang đèn hoa trái, mỗi ngày bà thắp hương mấy cữ, mỗi tháng cúng kiếng mấy lần. Thỉnh thoảng tôi mua giúp bà hoa tươi để cúng ngày rằm hay mừng một, thấy bà

cũng vui. Người già thường hay khó tính, ở một mình còn khó bội phần. Tôi có cái may là vì bà rất mến Soeur Maria nên tôi cũng được ăn theo lòng mến của bà. Thế là tôi thành bạn tâm sự của bà, bà là "mối" công tác của tôi. Năm đó bà vừa tròn... tám mươi.

Từ nhà tôi qua nhà bà cách một ngọn đèn xanh đèn đỏ. Ngay góc ngã tư có một ngôi nhà nằm trên hai mặt tiền đường. Trên lầu, ngoài ban công, chủ nhà có để tượng Đức Mẹ cả hai bên mặt tiền nhà, nên chạy xe hướng nào tôi cũng nhìn được Đức Mẹ đứng đó. Vì lòng mến hay đúng hơn vì thói quen, cứ trông thấy Mẹ tôi lại đọc thầm Kính mừng Maria... Như vậy là mỗi lần tôi thăm bà đều có Đức Mẹ đi cùng mà tôi không nghĩ đến.

Người già hay thích kể chuyện xưa. Tôi là đối tượng để bà thở than kể lể về cuộc đời, về con cháu, về nhân sinh... Cách viếng thăm của Leigio là lắng nghe nhiều hơn nói, nên tôi chỉ ngồi yên nghe bà nói rồi vượt theo là "dạ" với gật đầu. Những chuyện đã kể hồi tuần qua, tháng rồi vẫn cứ là chuyện mới như chưa kể lần nào, và tôi vẫn kiên nhẫn nghe như chưa nghe lần nào. Bà đang là "mối" của tôi nên đâu dám để mất lòng. Trong các chuyện bà kể, tôi tìm được một đầu mối để làm khởi điểm cho cuộc hành trình dù không biết bao giờ mới đến đích. Bà kể hồi còn trẻ có dịp ra Huế và ghé La Vang, bà đã nhận ra Đức Mẹ giống hình ảnh một người phụ nữ mà có lần bà thấy trong mơ. Lúc đó bà có khẩn xin một việc và được như ý. Rồi bà đến với Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp cũng được Mẹ yêu thương ban ơn. Tôi tôn trọng những điều bà kể vì hiểu rằng đó là đức tin ở giai đoạn khởi phát. Biết bà chưa biết Chúa, tôi có giải thích về Chúa Giêsu cách đơn sơ cho bà dễ hiểu. Vậy là nhà bà đang có Phật bây giờ thêm có Chúa và Đức Mẹ. Tôi thấy các Ngài cũng hòa bình với nhau lắm.

Thời gian trôi nhanh. Một, hai rồi ba năm. Bà vẫn là một Phật tử trung thành, bà vẫn thích có tôi đến thăm. Bà kể cho tôi nghe chuyện của bà, tôi cũng kể các sinh hoạt ở nhà thờ, để bà hiểu phần nào về đạo về Chúa, vì bà chỉ duy nhất biết Đức

Mẹ thôi. Lâu ngày có lẽ bà cũng đoán được ý tứ của tôi nên có lần bà nói: chừng nào bà chết rồi thì bà theo Đức Mẹ. Ôi trời, tôi nhủ thầm, chết rồi thì làm sao theo với không theo. Nhưng như vậy cũng là một lối để mở. Chúa nói: "*Ở đâu có hai ba người hợp lại vì danh Ta thì có Ta ở giữa*". Hợp quần tạo nên sức mạnh. Tôi cầu viện lính của Đức Mẹ. Khi thì tôi chở chị Kim Lớn đến, lúc khác đi với chị Minh (khi chị còn sống), có hôm là chị Miên hay các chị bạn khác. Việc của Leigio là thăm viếng và cầu nguyện cho người mình thăm. Chúng tôi cầu nguyện cho bà được ơn trở lại lúc trí lòng còn đang sáng suốt. Còn lúa chín lúc nào, thì giao Chúa lo thôi.

Thời gian lại qua đi. Bốn, năm, sáu rồi bảy năm. Tôi và những người bạn vẫn đến với bà đủ bốn mùa Xuân, Hạ, Thu, Đông. Tháng 10 năm 2009, vào Chúa Nhật Truyền giáo, Cha Sở Tân Định quyết liệt khởi xướng kế hoạch Gia đình Kết nghĩa: Một gia đình Công giáo kết thân với một gia đình chưa biết Chúa. Đương nhiên, bà ưu tiên trong danh sách Gia đình Kết nghĩa của tôi. Tháng năm chồng chết, tuổi già như tim đèn leo lét giữa đêm khuya. Bà cũng yếu dần đi. Bệnh cứ như giả đờ, thuốc men để sẵn bên mình, cứ với tay ra mà uống. Tôi thăm bà và thủ thỉ: bà muốn theo Đức Mẹ thì làm nghi thức Rửa tội nhé. Không, chừng nào tôi chết tôi mới theo. Có lần tôi và chị Miên chạy qua ba bệnh viện mới tìm thấy bà. Nhìn bà quắt queo như con tép kho đi hâm lại nhiều lần mà lòng tôi héo hắt. Bà ơi... Không, tôi nói một lời là một lời, chừng nào tôi chết tôi mới theo. Bà cứ chắc như đinh đóng cột, đúng như người xưa đã nói: giang sơn dễ đổi, bản tính khó dời. Tôi thấy như không còn hy vọng, nhưng tôi nhớ lại: "không có thất bại, chỉ có thành công được hoãn lại". Tôi thầm thì: Chúa ơi, Chúa đã chịu chết để chúng con được sống, xin Chúa thương đừng để bà ra đi mà không được làm con Chúa. Tôi kêu cầu Đức Mẹ: Mẹ ơi, vì lòng bà yêu mến Mẹ, xin Mẹ cứu bà trước giờ lâm tử. Không có thánh lễ nào tôi sót lời cầu nguyện cho bà.

Rồi bà trở về nhà, rồi bà lại vào viện, cứ thế mà lắt lay sự sống bên cái chết gần kề. Nhìn bà không làm sao hiểu được là

bà vẫn sống hay Chúa vẫn còn cho bà thêm thời gian để trở lại. Suy nghĩ của tôi chỉ có chừng có hạn. Tôi chỉ biết dâng bà cho Lòng Chúa Thương Xót mỗi ngày. Không chỉ có tôi, còn có nhiều người cầu nguyện cho bà. Và có một người luôn âm thầm mà bền bỉ cầu nguyện cho bà và tiếp sức cho chúng tôi chính là Soeur Maria, người khởi đầu công tác này cho tôi.

Sau đó bà trở bệnh nặng hơn và lại nhập viện. Tôi và chị Miên vào thăm thấy cái chết lại kề bên với bà. Tôi ngồi cạnh vuốt ve, xoa dịu cơn mệt cho bà, tôi nói như bao lần đã nói: bà ơi, con mời cha vào với bà nhé. Nói mà lòng tôi thấp thỏm. Vậy mà: dạ. Tiếng dạ ngọt ngào, tôi ngỡ là mơ mà không phải là mơ.

Buổi sáng cho bà tại bệnh viện, có con cháu bà chứng kiến. Soeur Maria, chị Miên và tôi vui mừng khôn tả. Bà ngồi yên như con mèo ngoan, để dòng nước thiêng tẩy sạch tội khiên, để đôi tay được xúc dầu thêm ơn Thánh, để Mình Máu Thánh Chúa dưỡng nuôi tâm hồn khô héo bấy lâu nay. Mắt tôi ướt sũng vì niềm hạnh phúc vô biên. Tôi nghe như có tiếng đàn ca réo rắt trên thiên cung. Tôi như thấy các thiên thần nhảy múa xướng ca, triều thần thánh vui mở hội tưng bừng. Tôi nghe như tiếng Chúa thì thầm: "*tội nghiệp sự lo lắng của con, Ta biết lúc nào thì lúa chín mà*". Cảm ơn Chúa vì kỳ công Chúa đã thực hiện nơi người chị em của con. Cảm ơn Đức Mẹ đã cứu một linh hồn trước giờ lâm tử.

Bài toán mà tôi ấp ủ nhiều năm giờ đã tìm ra đáp số: mười năm cho một cuộc hành trình. Ngàn năm đối với Chúa chẳng là gì, nhưng mười năm lại là một hành trình sống động và hạnh phúc với chúng tôi. Cảm ơn Soeur Maria, cảm ơn các bạn cùng đồng hành và cầu nguyện cho người Phật tử trở về với Chúa. Xin tiếp tục cầu nguyện cho bà Maria Têrêsa để bà được vương tròn trong ơn nghĩa Chúa.

NỬA VÀNG TRẮNG KHUYẾT

Maria Mỹ Ánh
CD LCTX GX Hòa Bình GV

Trong truyện Thúy Kiều, Thi hào Nguyễn Du có một câu thơ tả chữ TÂM:

"Nửa vầng trăng khuyết, ba sao trên trời"

Chữ Hán là chữ tượng hình, chữ Tâm của ND hình giống như trái tim bố đôi theo chiều nằm ngang. Là nhà thơ, ngoài việc thi vị hóa một vật thành bức tranh đẹp có trăng, có sao lung linh giữa bầu trời đêm, chắc ông còn ẩn giấu điều gì đó nữa mà người kém cỏi như ta chưa hiểu thấu, chỉ dám đoán mò. Phải chăng người có chữ Tâm trong lòng, có khi một mình phải đối mặt với bóng đêm của thói ích kỉ, nhỏ nhen, chỉ biết đến mình? Phải chống chọi với bóng đêm của sự ác, sự tham lam, chỉ muốn làm đầy cái hủ bao của mình bất chấp đó là điều phi nghĩa, phi đạo đức ...? Và giữa bầu trời tối đen của phù phiếm thế gian nổi bật *lên một vầng trăng khuyết và những vì sao của lòng trắc ẩn cũng đủ làm nên biết bao điều kì diệu?!*

Gần đây, chữ Tâm được nhiều người nhắc đến. Giữa phòng khách nhiều gia đình treo một chữ Tâm viết theo lối thư pháp phượng múa rồng bay bằng chữ Hán hoặc chữ Việt, có lẽ tự răn mình sống phải có tâm? Các đài truyền hình, truyền thanh, sân khấu ca nhạc, kịch, phim ảnh ... lấy chữ Tâm làm đề tài để diễn. Các chương trình lớn như "Hiểu về trái tim", "Trái tim cho em"... để mọi người chung tay đóng góp giúp các em nhỏ mổ tim, cứu sống rất nhiều tính mạng trẻ thơ... Đó là những hành động thiết thực đi từ *con tim lành lặn nhiều lần trở đến con tim đau yếu bệnh tật để cả hai con tim được giải thoát trước bế tắc của cái chết và của cuộc đời nhiều khổ lụy!*

Nhưng có một TRÁI TIM nhân loại nhắc đến hơn 2000 năm nay thì không những giải thoát những trái tim đau khổ mà còn làm hàng triệu con tim phải thổn thức, vì chính trái tim ấy cứ khắc khoải, “không ngủ yên”, mỗi giây cứ rung lên đau đớn và vết thương từ ngọn giáo của người lính La Mã năm xưa cứ mãi rỉ máu khi có một người lầm lạc, một người vấp ngã hoặc một người nhẫn tâm, một người vô tâm...

Quả tim Chúa tại sao bị đâm thấu? Vì sao không lành được? Vì sao cứ mãi rỉ máu? là để tài muôn thuở nhân loại không những nhắc đến mà còn hướng về để múc lấy ơn phúc, nguồn trợ lực, để trái tim nhân loại không ngủ quên, không biến dạng, không trở nên chai đá trước “*Những điều trông thấy mà đau đớn lòng*”. Và cũng từ đó, một nguồn mạch của Lòng Thương Xót tuôn trào cho nhân loại được hưởng nhờ.

Hơn 2000 năm sau, không có bất cứ một người nào quan tâm đến tên lính năm xưa cầm giáo đâm vào cạnh sườn Chúa tên là gì? Sau biển cố Phục Sinh anh ta sống như thế nào? Nhưng hành động của anh ta thì cứ còn đó mãi. Mỗi năm tới Mùa Thương Khó thì anh ta được nhắc đến. Bức tranh khổ nạn của Chúa có anh ta, và vết thương do anh ta gây ra không chỉ nhỏ Máu và Nước lúc bấy giờ mà còn mãi mãi, không phải do một mình anh ta gây ra mà chúng ta cũng tự hỏi: Có tên con trong số những người làm vết thương của Chúa rỉ máu hay không?

Bản chất của Thánh Tâm là yêu thương nên cứ có một người không được yêu là trái tim ấy nhỏ máu và đau đớn. Trái tim ấy đã có lần tha thiết nói với các học trò thương yêu của mình: “*Tâm hồn Thầy buồn đến chết được. Anh em ở lại đây mà canh thức với Thầy*” (Mt 26, 38) nhưng các ông cứ ngủ, và trong thế giới của bóng đêm ấy chỉ có một mình trái tim Chúa thổn thức, lo sợ trong cô đơn. Trái tim Chúa đã từng rung lên đau xót khi thấy người mù, người què, người bị tù đày, người bị quỷ ám, phong cùi, bị người đời xa lánh. Và khi đứng trước cái chết của Lazaro Chúa đã “*Thấy cô khóc, những người Do Thái đi với cô cũng khóc, Đức Giêsu thổn thức trong lòng và xao xuyến*” (Ga 1, 33), “*Đức Giêsu liền khóc*” (Ga 11, 35). Một Đấng là Thiên

Chúa mà khóc cho loài người? Chúa biết Chúa có thể làm cho Lazaro sống lại được "*Anh Lazaro, hãy chỗi dậy*" (G 12, 43b) nhưng Chúa vẫn khóc vì thấy người bạn thương mến của mình đã chết. Có phải con tim bao giờ cũng "đi trước" suy nghĩ của khối óc chẳng? Tình cảm tự nhiên đến tức khắc trước khi lý trí nhận ra việc gì nên làm hoặc không nên làm. Vì thế mới có người băng vào lửa đang cháy hay nhảy xuống nước đang cuộn cuộn chảy để cứu người "*Con tim có lý lẽ riêng của nó*" mà người ngoài nhìn vào cho là dại dột, mù quáng, điên rồ... Với quyền năng của mình làm cho kẻ khác sống lại được thì tại sao mình lại đi vào cái chết nhục nhã như thế?

"Giêsu, Giêsu vì sao Ngài hy sinh chết

Chết treo khô đau, thập giá ngất cao chiều nao" (T. Ca)

CHỈ VÌ YÊU. Vâng, khi người ta yêu thì việc gì cũng có thể làm được cho người mình yêu: "*Mấy ai biết chẳng vì Chúa quá yêu trần gian*".

Một lần nào đó, ta thật sự mệt mỏi cơ hồ quy ngã nếu không vin vào một điểm tựa nào đó để đứng vững, để đứng lên, mà với sức một con người không thể làm nổi. Ước gì lúc đó ta ngược lên trời, có một trái tim giữa bầu trời đêm tăm tối của lòng ta đang chờ đợi, sẵn sàng mở rộng cửa lòng đón ta vào trong tình yêu của Người để ta được nghỉ ngơi, được vỗ về, được bảo vệ, như ở trong vòng tay mẹ hiền khi còn tuổi ấu thơ:

"Trong trái tim Chúa yêu muôn đời

Con xin được một chỗ nghỉ ngơi

Nhỏ bé thôi, nhỏ bé thôi

Như nước mưa tan trong biển khơi" (T. Ca)

Nhưng không phải lúc nào ta cũng nghĩ được như thế. Thường thì ta tìm ở thế lực trần gian: Tiền tài, danh vọng, quyền lực ... những mong "mua" được mọi thứ. Vâng, "*Có tiền mua tiên cũng được*", "*Nén bạc đâm toạc công lý*". Nhưng đó là tiên, công lý và nhiều thứ ở trần gian. Còn mua được con tim của kẻ khác, mua sự bình an trong tâm hồn và mua được một

chỗ trong Nước Trời lại không phải ở tiền mà ở sự hy sinh, sự quên mình, sự dẫn thân...

Có biết bao tấm lòng rộng mở. Biết bao con tim đau đớn vì người đồng loại đang đói khát vì thiên tai bão lũ, bị vùi dưới đất, dưới biển sâu, hay trên giường bệnh. Những tấm lòng ấy đã sưởi ấm được bao trái tim đang giá lạnh vì sự tàn ác của con người. Họ đã sưởi ấm Thánh Tâm Chúa bằng những việc làm cho anh em mình như điều răn cuối cùng Người đã ban cho nhân loại: *Anh em hãy yêu thương nhau.*

Suốt hơn 3000 câu thơ kể về tài, sắc và cuộc đời của rất nhiều người. Cái ác, cái thiện, vật đổi sao dời, chia ly, đoàn tụ, tột đỉnh vinh quang rồi rớt xuống tận cùng của tăm tối, để rồi Nguyễn Du kết lại một câu:

"Chữ TÂM kia mới bằng ba chữ tài"

Thế mới biết chữ Tâm đáng quý biết bao!

Còn chúng ta? Có lẽ chúng ta cũng chỉ mong thưa với Chúa:

"Giê-su, Giê-su con muốn yêu Người tha thiết"

Ôi! Giê-su, Giê-su tình Chúa biết bao diệu kỳ"

Phải không các bạn?

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Thứ Tư, ngày 29/6/2011, Lễ kính Thánh Phêrô và Phaolô Tông đồ. Gia đình Lòng Thương Xót Giáo phận xin chúc mừng Bổn mạng anh: Phêrô Phaolô Nguyễn Văn Quý, cùng tất cả quý ông mang Thánh hiệu Phêrô và Phaolô. Kính chúc quý anh tràn đầy Thánh ân và noi gương Thánh nhân để làm sáng danh Chúa.

Sĩ Tình

Viễn đông

(Giờ thứ chín – 2011)

Trong cơ thể con người, đa số là nước, các chất khác không đáng kể, phân chất ra để bán thì không có gì đáng giá. Nhưng cái vô giá lại là máu. Gọi là máu vì có màu đỏ, khác nước, nhưng cũng đều là chất lỏng. Nước nhiều, nghĩa là con người rất... "mềm", có thể đồng nghĩa với rất yếu đuối! Thế nên thánh Phaolô đã "tự thú": "*Điều tôi muốn thì tôi lại không làm, điều tôi không muốn thì tôi lại làm*" (Rm 7: 19).

Não bộ là trung tâm điều khiển, nhưng trái tim mới chính là "trung tâm sự sống", là **nguồn sống**. Những người bị điên khùng, bị thiếu não, hoặc bị bại não và sống thực vật, thậm chí là chết lâm sàng, nhưng họ vẫn *sống* nhờ trái tim hoạt động. Tim hoạt động nghĩa là máu còn lưu thông. Vậy MÁU rất quan trọng cho sự sống. Chúng ta thường nói người này hay người nọ "máu lắm" là vậy. Cũng chính vì máu đó mà Thánh Tâm Chúa Giêsu là "lò lửa yêu thương" hăng cháy bừng. Như máu Ngài không bạo động, không thù hận, không ghen ghét,... mà máu Ngài chỉ đầy chất YÊU. Chẳng vậy mà trước khi chết, Ngài còn "làm phép" để trao ban chính Máu Thọt Ngài làm thần lương nơi sống chúng ta hằng ngày. Độc chiêu quá!

Đáng lẽ chúng ta, những tội nhân, phải bị Thiên Chúa trừng phạt vì đã phạm những tội quá kinh khiếp và tái phạm quá nhiều lần, tiếp tay với Giuđa và ăn chia với ma quỷ, đồng thời lại "rửa tay" như Philatô, nhưng Thiên Chúa đã bắt chính Con Yêu Dấu là Chúa Giêsu "phải" chịu hình phạt là chết thay cho chúng ta. Chúa Giêsu biết mình bị hàm oan nhưng Ngài hết lòng tuân phục Cha nên vui nhận cái chết nhục nhã ê chề nhất: "*Đức Kitô đã cứu chuộc chúng ta khỏi bị nguyên rủa vì Lễ Luật, trong khi vì chúng ta mà chính Người trở nên đồ bị nguyên rủa,*

vì có lời chép: Đáng nguyên rửa thay mọi kẻ bị treo trên cây gổ!”(Gl 3: 13).

Đại văn hào Victor Hugo nói: *"Ai khố vì yêu, hãy yêu hơn nữa. Chết vì yêu là sống trong tình yêu"*. Con người còn cảm nhận được điều "khác người" đó hưởng chi Đức Kitô. Quả thật, Ngài là một **người si tình** độc nhất vô nhị, phạm nhân không đủ ngôn từ để diễn tả!

Có hai người, A làm lỗi, B không làm lỗi. Nhưng A cứ đổ riết cho B và cha mẹ cũng nhất quyết xử phạt B. Nếu chúng ta là B thì sao? Hẳn là chúng ta phản đối kịch liệt, cần thiết thì sẽ nhờ tòa án phân xử.

Còn Chúa Giêsu, Ngài "khác nào **con chiên hiền lành** bị đem đi làm thịt" (Gr 11: 19), không hề ý kiến, không một lời than thân trách phận, và cũng không trách kẻ đã làm hại mình, thậm chí còn tha thứ cho kẻ đã tâm đó: *"Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không hiểu việc họ làm"* (Lc 23: 24). Kẻ thủ ác cố ý mà Ngài vẫn nghĩ tốt cho họ, nói là "họ không hiểu". Chúa quá "khác người" và "ngược đời" hết cỡ thợ mộc!

Tại sao Đức Kitô phải chết? Vì yêu thương chúng ta, yêu thật lòng, yêu hết mức, yêu tới nơi tới chốn, yêu như cuồng như dại, yêu đến cùng, tình yêu thương đó đã khiến Ngài chảy đến giọt máu và giọt nước cuối cùng.

Chúa Giêsu hành động chứ không nói để mà nói. Ngài làm trước và đòi buộc chúng ta cũng phải làm như Ngài: *"Hãy yêu kẻ thù, hãy làm điều tốt cho người ghét mình"* (Lc 6: 27). Ngài không hưởng thụ mà toàn tâm toàn lực phục vụ: *"Tôi đến để phục vụ chứ không để được phục vụ"* (Mt. 20: 28).

Lạy Chúa Giêsu, là Trưởng Tử, là Thầy, là Người Yêu và là Bạn Hiền của chúng con! Ngài ra đi để chuẩn bị cho chúng con sẽ theo Ngài về với Cha nay mai, kẻ trước người sau, xin giúp chúng con biết chết cho chính tội lỗi của mình để xứng đáng cùng Ngài phục sinh vinh quang. Amen.

CON TIM RỘNG MỞ

Năm 1597 lệnh bắt đạo trên đất Nhật thật gắt gao. Chỉ trong một tuần lễ, mọi cơ sở công giáo đều bị triệt hạ, giáo sĩ bị bắt gần hết, giáo dân bị phân tán và khủng bố tàn tạ.

Tại vùng Odawara, Kamakura, người ta bắt được 2 linh mục trẻ tuổi là Simauchi và Uzawa cùng nhiều ảnh tượng giải về Tokyo. Quan đại thần Tsukamoto nhật trong đồng ảnh tượng một mẫu ảnh thật kỳ cục: người gì mà để trái tim ra ngoài !

Tsukamoto là một nhà nho uyên bác có óc thực tế, thích tìm hiểu. Ông cầm mẫu ảnh trái tim coi qua rồi vút vào sọt rác, nhưng đến tối, ông nhớ lại và nghĩ bức ảnh kỳ lạ kia hẳn có một ý nghĩa nào đó. Ông lượm lại bức ảnh để trên bàn và suy nghĩ. Trời đã về khuya mà quan vẫn ngồi bất động một mình với bức ảnh trước mặt. Mãi đến gần một giờ sáng, vị đại thần mới thở ra nhẹ nhàng khoan khoái, tay cầm bút lông ghi dưới bức ảnh mấy chữ : "đối ngoại hữu kỳ tâm - đối nội vô tâm giả"

Từ đó Tsukamoto đặt bức ảnh trái tim trên bàn làm việc một cách kín cẩn. Một hôm có ông bạn tên Osaki đến chơi, thấy vậy hỏi :

-Thế nào, bạn lại thích ảnh tượng của bọn tà đạo rồi sao?

- Đứng về mặt chính trị của triều đình thì tôi không dám phản kháng. Nhưng về mặt văn hóa và nhân đạo thì tôi rất thích bức ảnh này. Phải chăng bức ảnh này đã nói lên chương trình và hành động cùng lối xử thế tổng quát của Kitô giáo. Để ông bạn coi: đối với thiên hạ, tha nhân bên ngoài thì "Hữu Tâm", còn với bản thân mình thì "Vô Tâm". Cho nên họ mới vẽ trái tim để ra ngoài... Nghĩa là phải đem hết trái tim của mình mà phục vụ xã hội, giúp ích cho đời; còn về phần mình thì hy sinh xả kỷ, đừng bao giờ lo riêng cho mình, phải diệt cái ngã vị kỷ. Đem hết trái tim ra giúp đời giúp người. Nội bức ảnh này tôi thấy đầy đủ hơn cả cái học Từ Bi của Phật, khoan dung hơn cái Nhân Thứ của Khổng, cao siêu hơn cái Vô Ngã của Lão, mạnh

mẽ hơn cái học Dững thuật của Thần Đạo Nhật bản vậy. Một tôn giáo dạy phụng sự nhân loại, yêu thương mọi người, còn bản thân mình thì không màng tới, không quan tâm đến tư lợi, thì quả là ngay chính của Thiên hạ vậy.

Osaki cảm phục sự diễn đạt của bạn. Không ngờ Đạo Công giáo lại hàm chứa một triết lý nhân sinh cao siêu như vậy. Từ đó hai ông trở nên những người bạn chí thân và đã âm thầm nhận phép rửa tội, đồng thời vận động triều đình thả hai linh mục...

BBT st

MƯỜI ĐIỀU RĂN

Thomas Aquinas Trăm Thiên thu

Đạo Thiên Chúa có mười điều
Một, luôn thành kính mến yêu Chúa Trời
Hết lòng thờ phượng Ngài thôi
Hai đừng vô cớ mà kêu Danh Ngài
Ba là Chúa nhật nhớ ngay
Siêng năng dự trọn lễ này, đừng quên
Bốn, luôn thảo hiếu song thân
Năm là chớ có sát nhân bao giờ
Sáu, đừng dâm dục đam mê
Bảy, đừng trộm cướp cái gì của ai
Tám, đừng làm chứng hại người
Chín, đừng muốn vợ chồng ai bất kỳ
Mười là chớ có tham chi
Dù là điều nhỏ nhoi gì của ai
Mười điều tóm gọn hai thôi:
Mến Chúa, yêu người – Chúa chẳng đòi hơn!

THỰC THI LÒNG THƯƠNG XÓT

TRÁI TIM TÌNH YÊU

Thảo Lam GX Chính Lộ

Chiều. Nắng hè oi bức. Bà con xóm tôi không ở trong nhà mà “phải” ra ngoài thêm hoặc đi qua đi lại trong xóm với chiếc quạt trên tay phe phẩy.

Tiếng chị Ngọc gọi: “Thảo ơi, mau ra dọn hàng giúp mẹ với”. Trời bắt đầu có gió, nắng không còn, trời như muốn

chuyển mưa. Thảo từ trên gác vội chạy xuống phụ dọn hàng cùng mẹ. Thấy con có vẻ hấp tấp vội vàng, chị Ngọc nói: “Từ từ con, trời mới chuyển, chưa mưa đâu, không khéo vỡ hết đó!”

Từ sáng sớm, hai mẹ con dọn vài cái ghế nhỏ, kê tạm cái bàn

trong xóm nhỏ bán cháo đậu, ai thích gì ăn nấy: ăn với dưa mắm hoặc tép rang, thêm ít nước dừa. Xóm lao động nghèo, đa phần là những người ở nhà thuê, đi làm mướn. Dọn đồ đạc xong, Thảo – đứa con gái lớn năm nay 12 tuổi – nói: “Mẹ ơi, con gọi hoài mà bé Ngân vẫn không dậy, đâu em bị nóng”. Chị Ngọc hết hoảng vội chạy lại bế con lên, vì chị lo lắng khi nghe nói bé Ngân sốt. May sao chị Chín nhà gần bên bước qua chơi, thấy bé bị sốt, chị lấy khăn ướt đắp lên trán hạ sốt cho cháu rồi chị chạy về nhà mang qua cho hộp sữa: “Thảo, con pha cho em ly sữa”. Còn chị Ngọc đi mua thuốc cho con.

Chị Ngọc nghĩ do thời tiết thay đổi. Chắc tối qua trời mưa nên bé Ngân bị cảm lạnh. “Uống ly sữa này xong, con uống thuốc là khoẻ thôi mà”, chị nhẹ nhàng âu ếm nói với con mà lòng bùi ngùi, cố kiềm chế những giọt nước mắt vì thương con. Chị Chín cảm nhận được chị Ngọc đang rất buồn và lo lắng cho bé Ngân, chị an ủi: “Không sao đâu. Bé Ngân ngủ một lát là bớt sốt thôi mà, ngày mai nó lại chạy qua tôi kêu ‘Chín ơi, Chín hời’ đó thôi”. Chị Ngọc cảm thấy yên tâm đôi chút vì dẫu sao còn có tình nghĩa lối xóm biết sẻ chia khi cô đơn, hoạn nạn. Chị nói: “Từ lúc anh Khải qua đời, do lao lực, mẹ con tôi khó khăn nhiều. Tôi nghiệp, anh gắng sức quá vì lo bươn chải kiếm tiền nuôi vợ con đến kiệt sức. Nhà cũng không còn tiền để lo thang thuốc nên giờ một mình tôi phải nuôi ba đứa nhỏ. Thằng Thịnh học lớp tình thương vừa về tới, miệng lắp bắp nói: “Chào... dì”. Chị Ngọc chợt nhớ lại chuyện năm trước: “Chị Chín biết không, hồi năm ngoái, bà Bích viết kiều về chơi, thấy cu Thịnh ngồi bên mẹ đang bán cháo, thấy thằng bé mặt mày sáng sủa nên bà muốn xin bé Thịnh về nuôi. Nhưng chị biết đó, tôi thà chết chứ đời nào xa con! Ai cũng có một trái tim đầy yêu thương. Tôi là mẹ, lẽ nào lại muốn dứt bỏ con bao giờ”.

Tiếng cu Thịnh kêu: “Mẹ ơi, con đói rồi”. Chị Thảo cười: “Lại đây, mẹ lấy cơm con ăn”. Chị Chín sờ trán bé Ngân thấy cháu bớt sốt, chị nói: “Thôi, tôi về lo cơm nước cho các cháu bên nhà”. Chị Ngọc hết lòng cảm ơn người bạn láng giềng đã quan tâm giúp đỡ, thảo nào cứ mỗi sáng hai mẹ con dọn hàng bán thì đã thấy chị đi lễ về. Chị Ngọc thầm nghĩ: “Người có đạo sống dễ gần gũi thật”. Ngồi bên con mà bụng chằng thấy đói. Thảo lên tiếng: “Mẹ ăn cơm đi, để con trông em cho, không sao đâu”. Chị Ngọc nói: “Con ăn cơm rồi học bài, chứ cứ lo phụ mẹ rồi học hành sa sút, bạn bè cười thì xấu hổ lắm!”. Nói là nói thế để nhắc chừng thôi. Vì thấy con sợ mẹ cực nên cứ đòi nghỉ học ở nhà phụ mẹ lo cho hai em mà lòng chị se thắt, thương con vô ngần.

Sáng nay Chúa Nhật, chị nghỉ bán và đi lễ với chị Chín đang chờ ngoài cửa. Lễ xong, trên đường về, chị Ngọc nói:

“Mình cảm thấy lòng nhẹ nhàng, bình an khi nghe cha giảng về Chúa Giêsu, sao thấy tuyệt vời quá. Người hi sinh cả mạng sống để lo cho đoàn chiên rồi chấp nhận chết vì đoàn chiên dù Chúa nào có tội gì đâu! Chỉ vì người đời ghen tỵ, sợ Chúa giỏi hơn và làm vua cai trị nơi trần thế. Ngẫm nghĩ bởi lòng dạ con người tham lam, ích kỷ hẹp hòi...! Quên nữa, xin lỗi nha chị Chín, phải nói là còn nhiều người sống bằng cái tâm: họ yêu thương quảng đại và hay giúp đỡ như... chị vậy nè”. Vừa đi họ vừa nói chuyện mà về tới nhà lúc nào không hay.

Hai chị em Thảo và Thịnh đã chuẩn bị xong để đi lễ và sinh hoạt thiếu nhi. Trước khi đi, chúng nói: “Thưa mẹ, chúng con đi lễ”. Trở về với căn phòng nhỏ, bé Ngân giờ đã khỏi bệnh nhưng vẫn ngủ chưa dậy. Chị dọn dẹp nhà cửa mà lòng cảm thấy nhẹ nhàng hơn vì đã dang hết mọi sự khó khăn, gian khổ lên cho Chúa và Mẹ. Chị nhớ lời Chúa: “Hỡi những ai vất vả gồng gánh nặng nề, hãy đến để Ta bổ sức thêm” (Mt 11, 30). Ôi, Lòng Chúa Thương Xót thật vô biên!

Thời gian dần trôi. Tình cờ trong lần cùng đi với đoàn từ thiện đến thăm, tặng quà, khám bệnh và phát thuốc cho người nghèo nơi vùng sâu vùng xa. Tôi được phân công tặng quà cho người nghèo. Quà phát gần xong, còn chờ một vài người đang khám bệnh, lãnh thuốc rồi qua nhận quà, tôi ngạc nhiên thấy bác sĩ sau khi khám bệnh xong cho bé mà người mẹ bế trên tay còn dắt theo đứa con trai ngơ ngác nhìn, nét mặt bác sĩ như đồng cảm với người Mẹ. Ông hỏi chị được mấy đứa con. Chị H’Liêng trả lời là có hai đứa, ba nó đi làm rẫy trên núi bị bệnh chết rồi! Bác sĩ nói: “Tội nghiệp quá! Thôi, cố gắng nha!”. Rồi ông ngồi yên lặng với nét mặt trầm buồn! Gói quà sau cùng tôi cũng trao tận tay cho gia đình chị H’Liêng.

Bữa cơm trưa anh chị em đoàn từ thiện vừa ăn xong là 13 giờ. Tôi không quen uống cà-phê, chỉ lấy nước trà vừa pha và ngồi uống cùng chị Mai. Bác sĩ cũng lại ngồi uống trà với hai chị em tôi. Giờ thì tôi được nhìn kỹ hơn sợi dây đeo trước ngực có ghi bảng tên BS Phạm Duy Thịnh. Tôi hỏi: “Hồi nãy tôi thấy bác sĩ nói chuyện với chị bế con trên tay và dắt thẳng bé đến khám

bệnh, sao thấy bác sĩ có vẻ trầm tư vậy?”. Ông nói: “Tôi chạnh lòng nhớ về ngày xa xưa, rồi ông kể: “Ba tôi mất sớm vì lao lực, cũng bởi thương mẹ con tôi. Ông cần cù lao động. Còn mẹ tôi quả là người mẹ tuyệt vời, một mình tảo tần lo cho ba chị em tôi. Cũng may tôi có được người mẹ nuôi cũng là mẹ đỡ đầu, lúc tôi xưng tội rước lễ lần đầu, bà chăm sóc và lo lắng cho tôi nên tôi mới được như hôm nay. Học xong và ra trường, tôi tình nguyện xin đi công tác đến những nơi xa xôi còn nhiều người đang cần được an ủi, chia sẻ, để mang niềm vui đến với họ”.

Tôi lắng nghe và chợt nhớ, hình như hơn 20 năm rồi, tôi có đến thăm một gia đình có hoàn cảnh gần giống như bác sĩ kể. Chồng chết sớm để lại ba đứa nhỏ, có lần đứa út bị sốt, người mẹ không ăn không ngủ, cứ ngồi cạnh bên con. Còn thằng giữa có người muốn xin nuôi, bà mẹ một mực từ chối.

Bỗng nhiên, bác sĩ ngắt lời tôi: “Thằng bé đó tên Thịnh, đúng không cô? Tôi sửng sờ: “Sao bác sĩ biết?”. Ông trả lời: “Thật con không ngờ trái đất tròn. Thưa cô, con chính là cu Thịnh đây!”

Niềm vui không sao tả xiết! BS Thịnh ghi lại địa chỉ và xúc động: “Mời cô ghé nhà mẹ con chơi, chắc mẹ con mừng lắm khi được gặp lại cô”.

Sau khi xong công tác, đoàn chúng tôi trở về thành phố. Tôi mừng vui khôn tả, thầm nghĩ tuổi trẻ hôm nay không phải hầu hết ai cũng lo tìm địa vị, danh vọng, phú quý, mà còn có người với trái tim đầy nhân ái, chứa đầy tình yêu thương của kiếp nhân sinh. Văng vẳng xa xa, tôi nghe tiếng hát:

Ai cho tôi tình yêu của ngày thơ ngày mộng?

Tôi xin dâng vòng tay mở rộng...

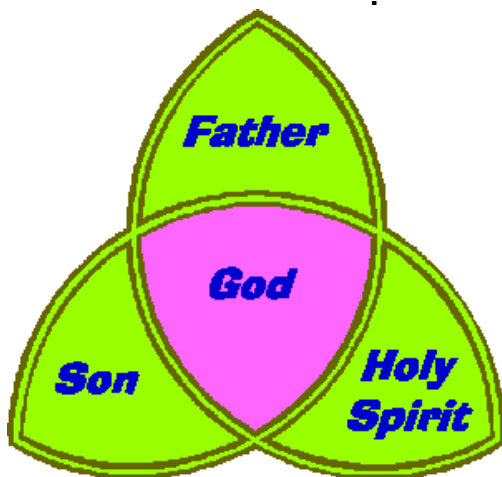
Chúa Thánh Thần trong đời sống Giáo Hội

Thomas Aquinas Trầm Thiên Thu

(Chuyên ngữ từ CatholicFaithAndReason.org)

Tam vị nhất thể: Thiên Chúa Ba Ngôi

Mỗi lần chúng ta bắt đầu cử hành thánh lễ là tưởng niệm Cuộc Khổ Nạn và Phục Sinh của Chúa Giêsu giống như cử hành Bữa Tiệc Ly vào đêm trước khi Ngài chết cho tội lỗi của chúng ta, với lời của thánh Phaolô: **“Cầu chúc toàn thể anh em được đầy tràn ân sủng của Chúa Giêsu Kitô, đầy tình thương của Thiên Chúa, và ơn hiệp thông của Thánh Thần”** (2 Cr 13: 13). Mầu nhiệm trung tâm của Công giáo là Thiên Chúa Tam Vị Nhất Thể, Ba Ngôi trong Một Thiên Chúa

(đồng bản thể). Công đồng đại kết II tại Constantinople năm 381 (TCN) tuyên xưng đức tin của các thánh Tông đồ khi chúng ta đọc: “Tôi tin kính Đức Chúa Thánh Thần là Thiên Chúa và là Đấng ban sự sống, Người bởi Đức Chúa Cha”. Thánh Tiến sĩ Giáo hội vĩ đại Athanasiô diễn tả điều này trong tín điều: “Đây là tín điều Công

giáo: Chúng ta tôn thờ Một Tình cảm Ba Ngôi và Ba Ngôi hiệp nhất, không thể lẫn lộn ba người hoặc phân chia bản thể; vì Ngôi Cha là một, Ngôi Con là một, Ngôi Ba là một; nhưng Chúa

Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần là một, vinh quang ngang bằng vĩnh hằng uy nghi”.

Kế hoạch của Thiên Chúa là công việc của Ba Ngôi trong Chúa Thánh Thần

Giáo lý Công giáo dạy chúng ta rằng: “Toàn bộ cơ cấu tổ chức của Thiên Chúa [kế hoạch của Thiên Chúa đối với loài người] là công việc chung của cả Ba Ngôi. Vì Ba Ngôi chỉ là Một và bản chất giống nhau cũng chỉ là Một và hoạt động giống nhau”. Chúa Thánh Thần hiện diện qua lịch sử cứu độ từ khởi nguyên cho tới tận cùng. Như vậy, Chúa Thánh Thần được coi là ở giữa Môsê và Ítraen khi họ vượt qua Biển Đỏ và khi sứ thần Gabriel đến với Đức Mẹ, ngài nói: **“Chúa Thánh**

Thần sẽ ngự trên Chị và quyền năng Đấng Tối Cao sẽ bao phủ Chị, vì thế Thánh Tử sẽ được gọi là Con Thiên Chúa”. Khi Mẹ Maria làm theo hướng dẫn của Chúa Thánh Thần và đi thăm chị họ Êlizabét, thánh Luca nói với chúng ta: **“Khi Êlizabét nghe lời chào của Maria, Hải nhi liên nhảy mừng trong lòng. Êlizabét được đầy Chúa Thánh Thần và kêu lớn tiếng: Em có phúc hơn mọi phụ nữ và Con lòng Em đây phúc lạ”.** Thánh Phêrô tuyên xưng ở Mt 16: 16, khi Chúa Giêsu hỏi ông nói Ngài là ai, ông thưa: **“Thầy là Đức Kitô, Con Thiên Chúa hàng sống”**, và Chúa Giêsu nói đó là những lời đến từ Chúa Cha, chắc chắn nhờ Chúa Thánh Thần. Giáo lý cũng ghi chú: “Mọi người tôn vinh Chúa Cha thì cũng tôn vinh Chúa Con qua Chúa Thánh Thần; những người theo Chúa Kitô cũng vậy vì nhờ Chúa Cha thu hút và Chúa Thánh Thần thúc đẩy” (x. Ga 6: 44; Rm 8: 14). Thánh Gioan viết: **“Thiên Chúa là tình yêu, Ngài ở trong tình yêu và ở trong Thiên Chúa”.** Thiên Chúa có thể trở nên giống như sự trao đổi tình yêu vĩnh hằng – Chúa Cha, Chúa Con và

Chúa Thánh Thần, Đấng đã tiên định Nhiệm thể Chúa Kitô chia sẻ sự trao đổi đó.

Những ngày cuối cùng của Chúa Giêsu đem lại lời hứa của Chúa Thánh Thần

Trong bài giảng cuối cùng của Ngài với các môn đệ, chương 14 trong phúc âm theo thánh Gioan, Chúa Giêsu nói: "Những gì anh em xin, hãy nhân danh Thầy mà xin. Nếu anh em yêu mến Thầy và tuân giữ giới răn Thầy truyền ban, Thầy sẽ xin Chúa Cha và Ngài sẽ ban cho anh em **Đấng Phù Trợ** (Paraclete) khác đến ở với anh em luôn mãi, Ngài là Thần Chân Lý, Đấng mà thế gian không chấp nhận, vì thế gian không nhận biết Ngài; nhưng anh em có thể nhận biết Ngài vì Ngài ở trong anh em". Ngài tiếp tục nói rằng **"Đấng Phù Trợ là Chúa Thánh Thần, Đấng mà Chúa Cha gọi đến nhân danh Thầy, sẽ dạy bảo anh em mọi điều"**. Những điều Chúa Giêsu dạy bảo sẽ không hư mất. Điều đó sẽ được duy trì trong Tông truyền thánh thiện bằng ngôn từ và đa số được viết trong Tân ước, một phần có trong Cựu ước và các sách thánh. Những điều đó hình thành đức tin, nhờ Chúa Thánh Thần trợ giúp, được duy trì trong Giáo hội Công giáo từ thời Chúa Giêsu.

Chúa Thánh Thần là Đấng Thánh Hóa

Chúa Thánh Thần là Đấng Thánh Hóa, Ngài được Chúa Cha và Chúa Con sai đến để hoàn tất công việc của Chúa Con. Ngài là Đấng Thánh. Chân phước Gioan Phaolô II đã viết: "Hoàn tất công việc mà Chúa Cha đã giao phó cho Chúa Con trên thế gian" (Ga 17: 4), vào ngày Lễ Hiện Xuống, "Chúa Thánh Thần được sai đến để thánh hóa Giáo hội mãi mãi, để các tín hữu có thể đến với Chúa Cha qua Đức Kitô trong Chúa Thánh Thần" (Ep 2: 18). Giáo hội luôn dạy rằng chúng ta nhận lãnh Chúa Thánh Thần qua bí tích Thánh Tẩy (thông chia sự sống của Thiên Chúa; dấu bề ngoài phát sinh ân sủng bên trong chúng ta). Nước trong bí tích Thánh Tẩy biểu hiện việc tẩy sạch tội tổ tông (mọi người đều mắc tội này từ Adam và Eve, cha mẹ đầu tiên của chúng ta).

Trong thư gửi giáo đoàn Êphêso, thánh Phaolô nói với chúng ta rằng chúng ta được đóng ấn Chúa Thánh Thần qua bí tích Thánh Tẩy. Thực tế này được biểu hiện qua dấu thánh xúc trên trán bằng cách vẽ Thánh Giá khi được rửa tội. Bí tích này tẩy xóa sạch dấu-vết-không-thể-tẩy-xóa (indelible character). Sự sống của Thiên Chúa đến với chúng ta và làm cho chúng ta trở nên **"Con Thiên Chúa"** và **"người thừa kế của Đức Kitô"**. Thánh Phêrô so sánh với nước đã cứu ông Nôê khỏi chết, tuyên xưng trong tâm khảm: **"Hiện nay phép rửa cứu thoát anh em"** (1 Pr 3: 21). Chúa Thánh Thần thông ban đức tin, đức cậy và đức ái, làm cho chúng ta có thể phát triển trong mối quan hệ với Thiên Chúa và với tha nhân.

Bí tích Hòa giải và Thánh Thể

Chúa Thánh Thần hoạt động trong bí tích Hòa Giải và Thánh Thể. Khi hiện ra với các Tông đồ vào chiều tối ngày lễ Phục sinh, Chúa Giêsu đã thở hơi vào họ và nói: **"Anh em hãy nhận lấy Thánh Thần. Anh em tha tội cho ai thì người ấy được tha, anh em cầm giữ ai thì người ấy bị cầm giữ"** (Ga 20: 22-23). Giáo lý Công giáo nói: "Giáo hội là Nhiệm Thể Chúa Kitô. Nhờ Thánh Thần và tác động của Ngài nơi các bí tích, đặc biệt là bí tích Thánh Thể, Chúa Kitô đã chết và phục sinh, thiết lập cộng đoàn các tín hữu là Nhiệm thể của Ngài.

Trong mỗi thánh lễ, linh mục cầu nguyện, xin Chúa Cha gửi Chúa Thánh Thần đến thánh hóa Bánh Rượu để trở thành Mình, Máu, Linh hồn và Thiên tính của Chúa Kitô. Thánh Gioan Damascene (thế kỷ VIII) viết: "Anh chị em xin cho Bánh và Rượu trở thành Mình và Máu Đức Kitô khi tôi nói: Chúa Thánh Thần đến trên họ và hoàn tất những gì qua mỗi lời nói và ý nghĩ... Hãy để điều đó cho anh chị em hiểu rằng đó là nhờ Chúa Thánh Thần, cũng như đó là qua Đức Mẹ và nhờ Chúa Thánh Thần mà Thiên Chúa, qua chính Ngài, đã hóa thành nhục thể".

(còn tiếp một kì)

Hiệp thông

Cầu nguyện

- 347 Người xin tạ ơn Thiên Chúa, Mẹ Maria, Thánh cả Giuse đã thương xót bầu chữa, cứu giúp và nhận lời khẩn nguyện.
- 1.104 người nguyện xin Thiên Chúa là Cha giàu lòng thương xót ban bình an xuống cho gia đình.
- 623 người xin cộng đoàn LTX cầu nguyện cho được ơn như ý nguyện xin.
- 597 người xin cộng đoàn LTX cầu nguyện để Thiên Chúa giàu LTX ban ơn thánh hóa bản thân và gia đình, được trở về với Chúa.
- 440 người xin Thiên Chúa giàu LTX chữa lành những căn bệnh ung thư, hiểm nghèo phần hồn cũng như phần xác.
- 254 người xin cộng đoàn LTX hiệp thông cầu nguyện cho con em của các gia đình luôn khỏe mạnh, ngoan ngoãn và học giỏi.
- 114 người xin cộng đoàn LTX hiệp thông cầu nguyện cho các gia đình biết yêu thương, hòa thuận, hạnh phúc, và đoàn tụ với nhau.
- 122 người xin thánh hóa công việc làm ăn được ổn định.
- 92 người xin cộng đoàn LTX cầu nguyện cho được thi đậu đại học, đi thi có kết quả tốt, được vào học ở trường như ý muốn.
- 40 người xin có đủ điều kiện để trả hết nợ.
- 22 người xin ơn tín thác vào Chúa.
- 15 người xin ơn bền đỗ trong ơn gọi.
- 12 người xin ơn thêm đức tin.

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

LIỆU PHÁP ẨM THỰC

Dưỡng sinh (Yangsheng) ám chỉ việc cải thiện sức khỏe và kéo dài tuổi thọ qua việc chăm sóc và nuôi dưỡng cơ thể và tâm hồn.

Liệu pháp ẩm thực

Liệu pháp ẩm thực (Dietotherapy) trong y học cổ truyền Trung quốc (TCM, Traditional Chinese Medicine) là một chuyên ngành quan tâm nghiên cứu cách tận dụng thực phẩm, dinh dưỡng tự nhiên và y học Trung quốc (TQ) để duy trì sức khỏe, ngăn ngừa và chữa trị bệnh tật, mau hồi phục, và làm chậm lão hóa.

Ẩm thực cổ truyền TQ (TCD, Traditional Chinese Diet) dựa trên nền tảng của TCM về cả lý thuyết lẫn thực hành, kể cả lý thuyết Âm Dương (Yin-Yang), Ngũ Tố (Five-Elements), Tạng Phủ (Zang-Fu), meridians, khoa nhân bệnh (etiology) và khoa sinh bệnh (pathogenesis, nghiên cứu về nguyên nhân và sự phát bệnh), phương pháp chẩn đoán, nguyên lý điều trị,...

Được hiểu trong TCM như dược thảo, thực phẩm cũng có các "tính" và "vị" khác nhau, giải thích các tác dụng của chúng về việc gia tăng hoặc giảm bớt, lên và xuống. Thực phẩm có thể cân bằng âm dương, khí (Qi) và huyết trong cơ thể. Để ngừa bệnh và trị bệnh, cả thực phẩm và thuốc đều có thể hiệu quả vì chúng có cùng nguồn gốc, dựa trên cùng lý thuyết, và có hiệu quả tương tự. Do đó, theo TCM, thực phẩm và thảo dược được kết hợp trong việc điều trị.

Tứ tính và ngũ vị

Người TQ cổ tin rằng thực phẩm, giống như dược thảo, cũng khả dĩ phân biệt thành tứ tính và ngũ vị.

Tứ tính

Tứ tính gồm hàn, nhiệt, ôn và thanh (lạnh, nóng, ấm, mát). Thực phẩm có tính hàn hoặc "cool" properties có thể dùng để

điều trị các bệnh nhiệt. Các thực phẩm có tính hàn hoặc thanh gồm: lúa mạch, hạt kê (millet), kiều mạch (buckwheat), đậu xanh, cần tây, rau dền, rau diếp, cải bắp xanh, củ cải trắng, măng, củ huệ tây (lily bulb), ngó sen, cà tím, cà chua, dưa hấu, bầu trắng, bọ biển (hải miên), dưa leo (dưa chuột), dưa đắng, táo, lê, cam, chuối, thịt thỏ, thịt ếch, thịt vịt, trứng vịt, cua, hải thảo, ốc nước ngọt, tảo bẹ (kelp), tảo tía (laver), trà xanh, nước tương, muối, và đường phèn.

Các thực phẩm có tính nhiệt hoặc ôn được dùng để điều trị các bệnh có tính hàn. Các thực phẩm có tính nhiệt hoặc ôn gồm: gạo nếp, lúa miến, bí ngô, ớt, gừng, hành tươi, hành, tỏi tây, thịt cừu, thịt chó,...

Ngoài bốn "tính" trên còn có các thực phẩm khác trung tính như gạo, lúa mì, ngũ cốc, đậu hạt,...

Ngũ vị

Theo lý thuyết Ngũ Vị, theo TCM, vị đắng liên quan tâm (tim), vị chua có liên quan gan (gan), vị ngọt liên quan tì (lá lách), cay liên quan phế (phổi), và mặn liên quan thận.

– Thực phẩm có vị cay: gừng, hành tươi, tỏi, ớt, tiêu, hành tây, tỏi tây, và rượu mùi.

– Thực phẩm có vị ngọt: khoai tây, ngó sen, lúa mì, gạo, đậu trái, sữa, thịt heo, hạt dẻ (chestnut), chà là, và mật ong.

– Thực phẩm có vị chua: cà chua, quýt, mận, chanh, nho, đu đủ, táo gai (haw), anh đào, lựu, và giấm.

– Thực phẩm có vị đắng: dưa đắng, hạnh nhân, củ huệ, trần bì, trà, cà phê, rau đắng, hoàng tinh (củ dong), và gan heo.

– Thực phẩm có vị mặn: lúa mạch, hạt kê, tảo khô, tảo bẹ, sứa (jellyfish), thịt heo, thịt bò, cua, và muối ăn.

Thực phẩm tẩm thuốc

Theo lý thuyết TCM, các món ăn tẩm thuốc không chỉ có tác dụng thuốc mà còn ăn ngon, có thể ngăn ngừa và chữa bệnh, tăng sinh lực và kéo dài tuổi thọ.

Khi bác sĩ bảo ăn thực phẩm tâm thuốc, họ nên phân tích tình trạng sức khỏe tổng quát, tình trạng bệnh, nguyên nhân bệnh, và tình trạng môi trường, v.v... trước khi xác định bệnh. Bác sĩ chỉ nên định bệnh theo các quy luật tương ứng đối với liệu pháp ẩm thực và chọn thực phẩm tâm thuốc thích hợp.

Ví dụ người bị đau bao tử mãn tính. Nếu đau bao tử do lạnh thì bệnh nhân nên dùng một loại thuốc nào đó, nhưng nếu đau vì yếu bao tử thì nên dùng thuốc khác.

Ngăn ngừa, điều trị và hiệu quả

Thực phẩm tâm thuốc có thể dùng để trị bệnh hoặc cải thiện sức khỏe và ngừa bệnh ở người bình thường. Đây là một trong các đặc tính mà dùng thực phẩm tâm thuốc khác với việc chữa bệnh bằng thuốc. Mặc dù thực phẩm tâm thuốc là dạng nhẹ, nó vẫn tác dụng hiệu quả đối với việc ngăn ngừa và chữa bệnh, cải thiện và duy trì sức khỏe.

Nhất cử lưỡng tiện

Người ta thường nói “thuốc đắng dã tật” (Good medicine tastes bitter), vì đa số thuốc đều đắng. Một số người, nhất là trẻ em, dị ứng với thuốc đắng và không chịu sử dụng – đặc biệt là thuốc bắc.

Đa số thuốc đã tẩm thực phẩm đều có thể ăn và chữa bệnh, vẫn giữ được màu sắc, mùi vị... Dù là thảo dược TQ, bản chất và mùi vị vẫn còn và ngon nhờ pha chế và nấu kỹ. Do đó có thể nói rằng thực phẩm tâm thuốc vừa ngon vừa tiện dụng.

(Chuyên ngữ từ China Daily)

Tài liệu Học tập LÒNG THƯƠNG XÓT rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng về VP giáo xứ Tân Định hoặc theo địa chỉ Email: longthuongxotgp@yahoo.com

MỤC LỤC

✠ Chúc mừng Bốn mạng	02+03
✠ Lá thư Mục tử	
◆ Hãy sống lòng tôn sùng Thánh Tâm Chúa Giêsu	04
✠ Sống Lời Chúa	07
✠ Học hỏi Linh Đạo:	
◆ Lòng Thương Xót và nội tâm	15
✠ Cảm nghiệm Hồng ân:	
◆ Chuyện lạ từ cục gạch La Vang	18
✠ Bài học từ cuộc sống	
◆ Nghị lực phi thường của 1 phụ nữ khuyết tật	20
✠ Giáo Dục là phục vụ	22
✠ Thần Dược LTX	
◆ Chữa lành sự yếu nhược tinh thần	24
✠ Trái Tim Chúa Giêsu và Trái Tim Đức Mẹ	28
✠ Tin tức – Sinh hoạt	32
✠ Truyện ngắn: Hương Sen	36
✠ Dẫn Đàn	
◆ Ngày trở về	40
◆ Nửa vầng trăng khuyết	44
◆ Si tình	48
◆ Con tim rộng mở	50
✠ Thực Thi Lòng Thương Xót	
◆ Trái tim tình yêu	52
✠ Chúa Thánh Thần trong đời sống Giáo Hội	56
✠ Hiệp thông cầu nguyện	60
✠ Phòng mạch miễn phí	
◆ Liệu pháp âm thực	61